

บทที่ 4

ผลการทดลองและอภิปรายผล

4.1 การศึกษาผลของการทดลองแทนเกลือโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ (KCl) ที่มีต่อถักยณะเนื้อสัมผัสและรสชาติของไส้กรอก

จากการศึกษาผลการทดลองแทนเกลือโซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ โดยการวางแผนการทดลองแบบ Mixture design แบบ D – optimal ด้วย ชีงปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา 2 ปัจจัย ได้แก่ เกลือโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) และ เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ (KCl) ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสาทสัมผัส เชิงพรรณนา (Generic Descriptive Analysis) ในด้านรสเค็ม และรสขมด้วยผู้ทดสอบที่ผ่านการคัดเลือกและฝึกฝนตามวิธีการของ ASTM (1992) จำนวน 12 คน ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 ค่าเฉลี่ย*ของความเข้มในด้านรสเค็ม และรสขมของไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ จากการทดสอบทางประสาทสัมผัสเชิงพรรณนา

คุณลักษณะ	ระดับของการทดลองด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์(ร้อยละ)				
	0	25	50	75	100
รสเค็ม (Saltiness)	94.95a	82.10a	64.85b	54.50bc	42.90c
รสขม (Bitterness)	0.00c	0.40c	1.15c	8.05b	18.05a

*ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินมาตรฐานมาตราส่วนคลิเมต จากผู้ทดสอบที่ผ่านการคัดเลือกและฝึกฝนแล้ว คุณภาพของกุญแจที่แตกต่างกันในแ Kawannon จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

จากตาราง 4.1 การประเมินคุณลักษณะความเข้มในด้านรสเค็มและรสขมของผลิตภัณฑ์ ด้วยการใช้มาตราเส้น 150 มิลลิเมตร คุณลักษณะในด้านความเข้มของรสเค็มของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกทั้ง 5 สูตร มีความเข้มอยู่ที่ 42.90 ถึง 94.95 และความเข้มของรสขมมีความเข้มอยู่ที่ 0.00 ถึง 18.05

จากตาราง 4.1 การทดสอบด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ในปริมาณที่มากขึ้นจะส่งผลทำให้ความเข้มด้านรสเค็ม (saltiness) ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์มีค่าลดลง และยังส่งผลให้ความเข้มด้าน รสขม (bitterness) ในผลิตภัณฑ์เพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) จากการประเมินโดยผู้ทดสอบรสเค็มของไส้กรอกที่ทดสอบด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ที่ระดับร้อยละ 0 คะแนนความเข้มด้านรสเค็มของผลิตภัณฑ์ (94.95) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคะแนนความเข้มด้านรสเค็ม (82.10) ของการทดสอบด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ที่ระดับร้อยละ 25 ($p\geq0.05$) แต่เมื่อทำการทดสอบด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ที่ระดับร้อยละ 50 75 และ 100 ความเข้มด้านรสเค็มของผลิตภัณฑ์แตกต่างจากไส้กรอกที่ใช้เกลือ โซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 100 (0% KCl) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) และจากการประเมินโดยผู้ทดสอบความเข้มด้านรสขมของไส้กรอกที่ทดสอบด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ที่ระดับร้อยละ 0 25 และ 50 พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\geq0.05$) แต่เมื่อทดสอบด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ที่ระดับร้อยละ 75 และ 100 ความเข้มด้านรสขมในผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจะแตกต่างจากไส้กรอกที่ทดสอบด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ที่ระดับร้อยละ 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

จากผลการทดลองจะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์สามารถทดแทนการใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ได้ที่ระดับร้อยละ 25 โดยที่ผลิตภัณฑ์ยังคงมีความเข้มในค่าน้ำเหลืองไม่แตกต่าง จากไส้กรอกที่ใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 100 แต่หากพิจารณาถึงปัจจัยของรสมุนในผลิตภัณฑ์พบว่าสามารถทดแทนการใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ได้ถึงระดับร้อยละ 50 ซึ่งจากการศึกษาทดลองการแทนที่เกลือโซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมักพบว่าผู้บริโภคสามารถรับรู้ถึงรสชาติได้มื่อใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ทดแทนเกลือโซเดียมคลอไรด์เป็นปริมาณร้อยละ 30 และผู้บริโภคจะไม่ทำการยอมรับเมื่อใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ทดแทนเกลือโซเดียมคลอไรด์เป็นปริมาณเกินกว่าร้อยละ 40 ซึ่งในการทดลองใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ในสูตรตั้งต้น 35 กรัม ต่อเนื้อไส้กรอกหมัก 1 กิโลกรัม (Gou *et al.*, 1996) และจากการทดสอบทางประสาทสัมผัสค้าวยิชีวิเคราะห์แบบพร้อมนาเชิงปริมาณ ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมักที่ใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ทดแทนเกลือโซเดียมคลอไรด์ปริมาณร้อยละ 50 ซึ่งในสูตรตั้งต้นใช้เกลือโซเดียม 22 กรัมต่อเนื้อ 1 กิโลกรัม พบร่วมกันว่าเมื่อมีการเพิ่มน้ำหนักของเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ในการทดแทน เกลือโซเดียมคลอไรด์คุณลักษณะของไส้กรอกหมักยังมีคุณลักษณะเหมือนกันกับไส้กรอกหมักที่ไม่ได้ทำการทดแทนเกลือโซเดียมคลอไรด์ (Guardia *et al.*, 2008)

จากการวัดคุณภาพทางด้านเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์ด้วยการวัดค่าเนื้อสัมผัสด้วยเครื่อง Texture analyser (TA-XT Plus, UK) และปริมาณความชื้น ในแต่ละสิ่งทดลองแสดงในตาราง 4.2

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย*และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะเนื้อสัมผัสและปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์

คุณลักษณะ	ระดับของการทดสอบด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์(ร้อยละ)				
	0	25	50	75	100
Hardness (N)	15.90±2.54 b	17.94±2.25 ab	17.65±2.03 ab	19.20±2.92 a	19.49±2.46 a
Adhesiveness (g.sec)	-4.80±9.20	-2.11±1.18	-5.48±12.32	-4.63±12.06	-7.45±14.03
Springiness	0.97±0.02	0.97±0.02	0.97±0.02	0.96±0.00	0.96±0.03
Cohesiveness	0.89±0.01 b	0.89±0.01 ab	0.89±0.01 ab	0.90±0.01 ab	0.90±0.01 a
Gumminess	14.22±2.23 b	16.05±2.00 ab	15.77±1.81 ab	17.29±2.66 a	17.46±2.14 a
Chewiness	13.63±2.23 b	15.44±1.91 ab	15.36±1.70 ab	16.94±2.07 ab	19.48±1.30 a
Firmness (N)	17.76±2.62 c	21.34±1.21 b	21.88±1.29 ab	22.17±1.54 ab	23.01±1.75 a
Moisture (%)	60.31±0.25 a	59.01±0.56 b	58.48±0.69b c	57.59±0.65 cd	57.21±0.46 d

*ค่าเฉลี่ยที่ได้มาจากการวัดค่าเนื้อสัมผัสของตัวอย่างด้วยเครื่อง Texture analyzer จำนวน 10 ชุด

ตัวภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันในแต่ละหน่วยนับ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

จากตาราง 4.2 ความชื้นของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกทั้ง 5 สูตรมีค่าร้อยละ 57.21 ถึงร้อยละ 60.31 และจากการวัดค่าเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกทั้ง 5 สูตรพบว่า ผลิตภัณฑ์มีค่าความแข็ง (hardness) 15.90 ถึง 19.49 นิวตัน(N) มีค่าการยึดติด (adhesiveness) -7.45 ถึง -2.11 (g.sec) การยึดหยุ่น (springiness) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.96 ถึง 0.97 การเชื่อมติด (cohesiveness) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.89 ถึง 0.90 ความเหนียวลื่น(gumminess)มีค่าอยู่ระหว่าง 14.22 ถึง 17.46 ความเหนียว (chewiness) มีค่าอยู่ระหว่าง 13.63 ถึง 19.48 และมีค่าความแน่นเนื้อ (firmness) มีค่าระหว่าง 17.76 ถึง 23.01 นิวตัน (N)

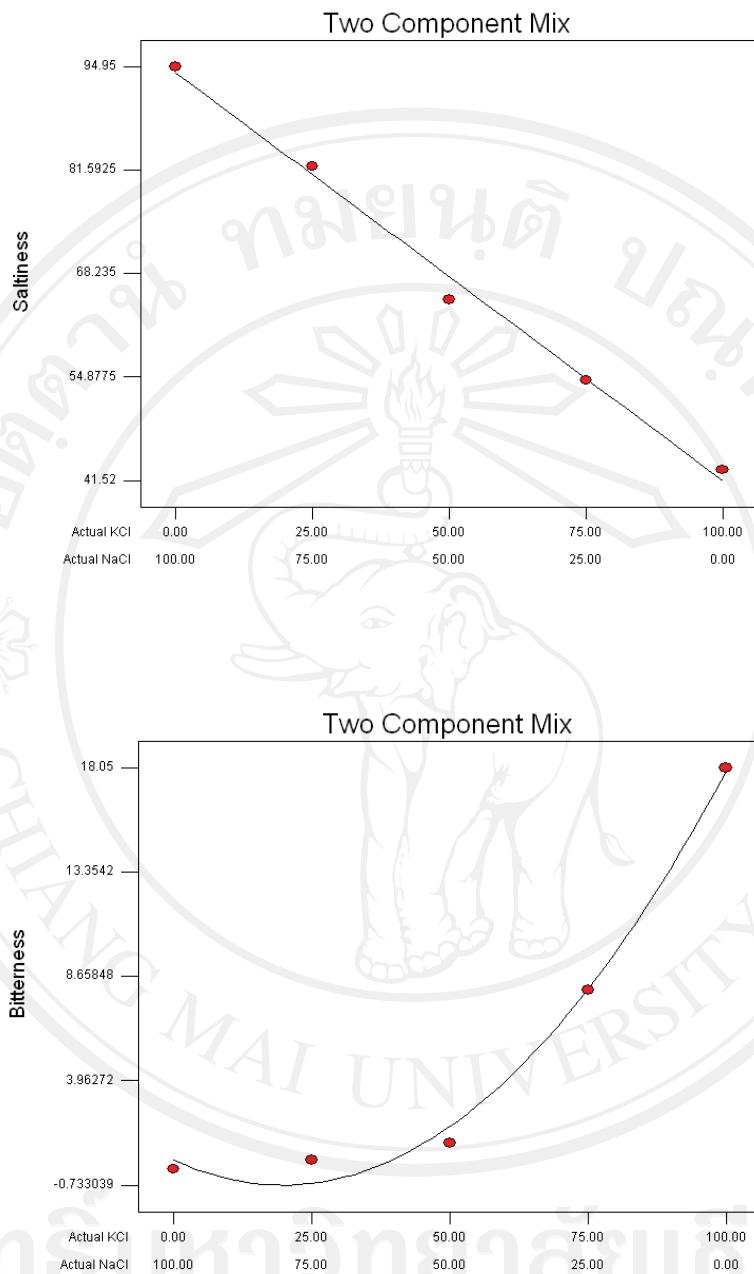
จากตาราง 4.2 พบว่าการทดสอบด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ในปริมาณที่มากขึ้นจะส่งผลทำให้ความชื้นในผลิตภัณฑ์ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ซึ่งส่งผลต่อความแข็ง (hardness) การเชื่อมติด (cohesiveness) ความเหนียวลื่น(gumminess) ความเหนียว(chewiness) และความชื้น(moisture) ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์มีค่าเพิ่มขึ้นมากขึ้นอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งผลจากการทดลองสอดคล้องกับผลการทดลองของ Gelabert *et al.* (2002) และ Guardia *et al.* (2008) ในการทดสอบแกเลือ โซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมัก ซึ่งในงานวิจัยได้รายงานไว้ว่าผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมักที่ทำ การทดสอบด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ในระดับที่สูงขึ้นจะส่งผลทำให้ความชื้นในผลิตภัณฑ์ลดลง นอกจากนั้น Keeton (1984) ได้ทำการศึกษาทดลองการทดสอบแกเลือ โซเดียมคลอไรด์ด้วย เกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ในผลิตภัณฑ์แฮม พบว่าผลิตภัณฑ์แฮมที่ทำการทดสอบแกเลือ โซเดียม คลอไรด์ด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ในระดับที่สูงขึ้นจะทำให้คุณลักษณะทางเนื้อสัมผัสใน ด้านความนุ่มนวลของผลิตภัณฑ์จะลดลงด้วยการวิเคราะห์คุณภาพทางประสานสัมผัสเชิงพรรรณ นา นอกจากนั้นคุณลักษณะในด้านรสมของผลิตภัณฑ์แฮมยังเพิ่มมากขึ้นเมื่อ ทดสอบเกลือ โซเดียม คลอไรด์ด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ ในระดับที่มากขึ้น ซึ่งผลการทดลองในการทดสอบ เกลือ โซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือ โพแทสเซียมคลอไรด์ในผลิตภัณฑ์ดังกล่าวสอดคล้องกับผลที่ได้ จากการทดลองที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง

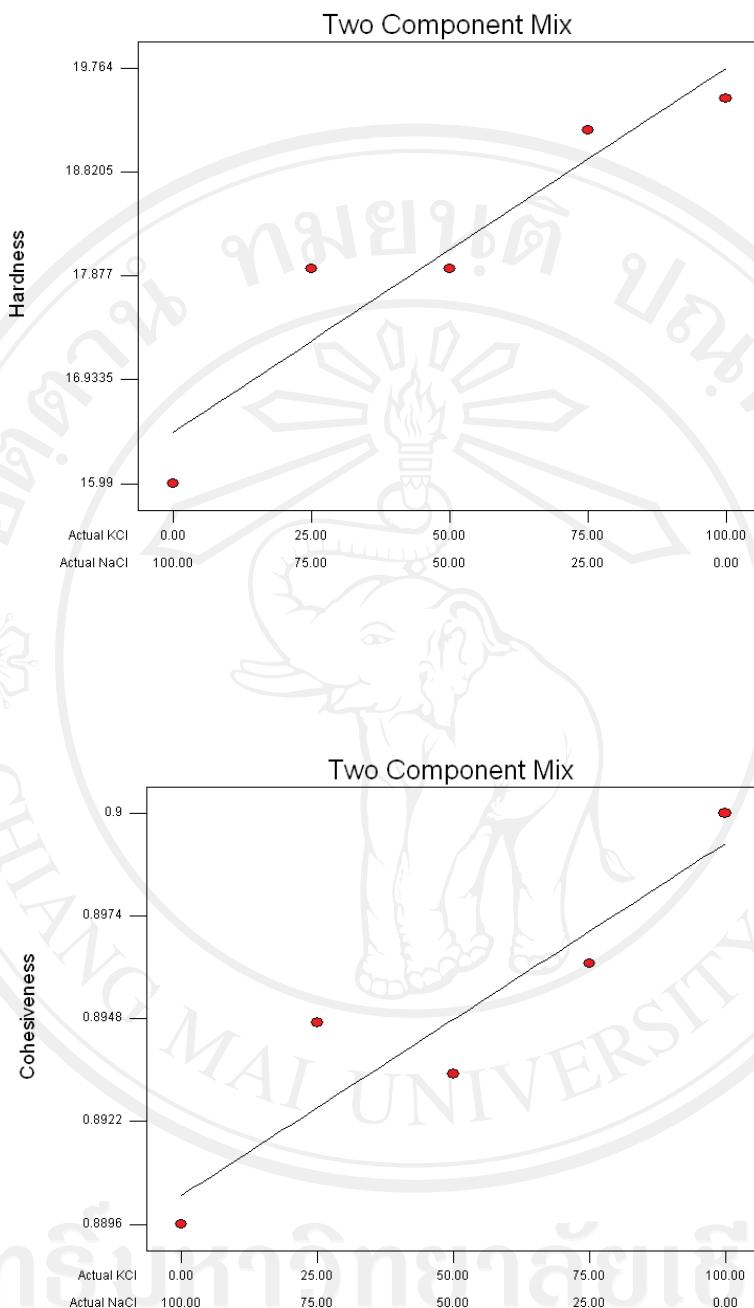
จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาสมการโดยใช้สมการที่มีนัยสำคัญ และ R^2 ที่มากกว่า 0.8000 ดัง ตาราง 4.3 และกราฟค่าตอบสนองดัง ภาพ 4.1

ตาราง 4.3 สมการรีgresชัน(Regression equation) ของคุณลักษณะด้านรสเค็ม (Saltiness) รสขม(Bitterness) ความแข็ง(Hardness) การเขื่อมติด(Cohesiveness) ความเหนียวลื่น(Gumminess) ความเหนียว(Chewiness) และความชื้น(Moisture) ของผลิตภัณฑ์ได้รับการแปรรูปเป็นเฟอร์เตอร์

Parameters	Regression equation	Adjusted R ²	Significance level (p)
Saltiness	= 0.41520(KCl) + 0.94200(NaCl)	0.9903	0.0003
Bitterness	= 0.17901(KCl) + 4.01429E-003(NaCl) -2.89714E-003(KCl)(NaCl)	0.9843	0.0078
Hardness	= 0.19764(KCl) + 0.16460(NaCl)	0.8566	0.0155
Cohesiveness	= 8.99204 E-003(KCl) + 8.90320 E-003(NaCl)	0.8097	0.0239
Gumminess	= 0.17705(KCl) + 0.14370(NaCl)	0.9307	0.0051
Chewiness	= 0.18809(KCl) + 0.13534(NaCl)	0.8778	0.0121
Moisture	= 0.56996(KCl) + 0.60044(NaCl)	0.9512	0.0030

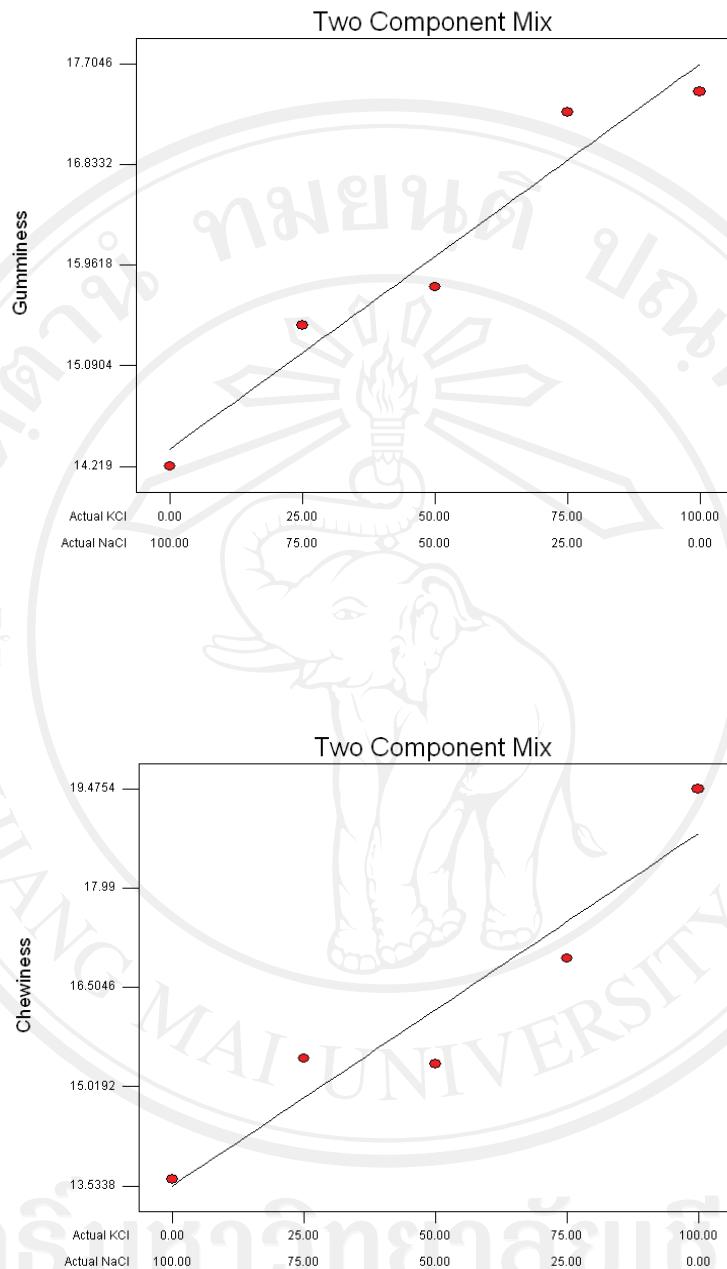

ภาพ 4.1 กราฟค่าตอบสนองในแต่ละคุณลักษณะของไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ที่ทำการทดสอบการใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์

ภาพ 4.1(ต่อ) กราฟค่าตอบสนองในแต่ละคุณลักษณะของไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ที่ทำการทดสอบการใช้กลีอโซไซเดียมคลอไรด์ด้วยกลีอโซไฟแทสเซียมคลอไรด์

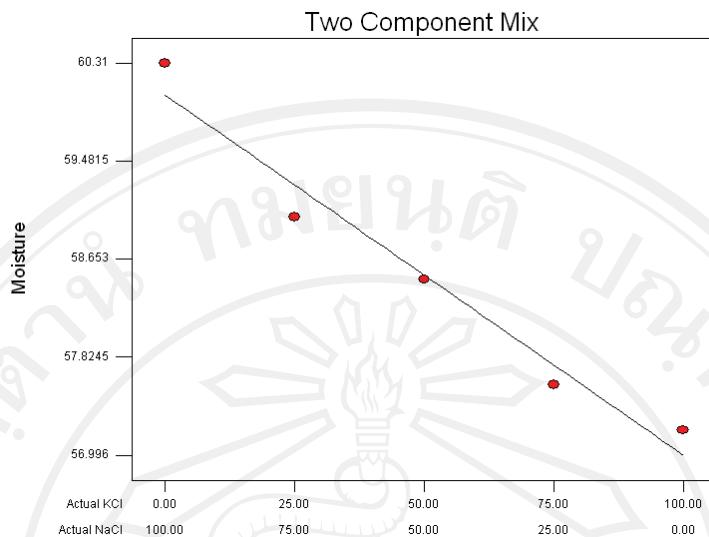
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพ 4.1(ต่อ) กราฟค่าตอบสนองในแต่ละคุณลักษณะของไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ที่ทำการทดสอบการใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาพ 4.1(ต่อ) กราฟค่าต่อบนสนองในแต่ละคุณลักษณะของไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์ที่ทำการทดสอบการใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์

จากตาราง 4.3 พนบว่า ปริมาณการทดสอบเกลือโซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ส่งผลต่อ รสเค็ม รสขม ความแห้ง การซึมติด ความเหนียวลื่น ความเหนียว และความชื้น ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์ โดย เมื่อพิจารณาจากภาพ 4.1 คุณลักษณะทางด้านรสเค็ม ความแห้ง การซึมติด ความเหนียวลื่น ความเหนียว และความชื้น ปริมาณของเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ส่งผลต่อคุณลักษณะดังกล่าวในเชิงบวก ส่วนคุณลักษณะทางด้านรสขม ปริมาณของเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ส่งผลในเชิงบวก และอิทธิพลร่วมระหว่าง เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์กับเกลือโซเดียมคลอไรด์ส่งผลต่อคุณลักษณะทางด้านรสขมในเชิงลบ

เนื่องจากเกลือโซเดียมคลอไรด์มีคุณสมบัติในการสกัดโปรตีนในโอชินในเนื้อสัตว์ ซึ่งมีผลต่อการปรับปรุงคุณสมบัติในการอุ่มน้ำในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์เป็นรูป และความคงตัวของอิมัลชันในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์อิมัลชัน (Pearson and Gillett, 1999) ดังนั้นการทดสอบเกลือโซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ในปริมาณที่สูงขึ้นทำให้ความสามารถในการสกัดโปรตีนในโอชินลดน้อยลง ซึ่งทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดการสูญเสียความชื้นไปในกระบวนการผลิต และเมื่อความชื้นใน

ผลิตภัณฑ์มีค่าลดลงจะส่งผลกระทบต่อกุณลักษณะทางเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ทำให้ผลิตภัณฑ์มีความแข็ง การเขื่อมติด ความเหนียวลื่น และความเหนียวเพิ่มมากขึ้น

4.2 การเปรียบเทียบการใช้แอล-อาร์จินีน (L-arginine) และไกลซีน (Glycine) ที่มีต่อถักยณาเนื้อสัมผัสและรสชาติของไส้กรอก

จากการทดลองทดสอบการใช้ เกลือโซเดียม คลอไรด์ร่วมกับ เกลือโพแทสเซียม คลอไรด์ที่ระดับร้อยละ 75 ด้วยการใช้แอล-อาร์จินีน ปริมาณร้อยละ 15 เปรียบเทียบกับการใช้ ไกลซีน ปริมาณร้อยละ 15 ในสูตรการผลิต ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์โดยวิธีวางแผนการทดลองแบบสุ่มตลอด (Complete Randomized Design :CRD) ทำการทดลอง 2 ชั้น และจากการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสาทสัมผัส เชิงพรรณนา (Generic Descriptive Analysis) ในด้านรสเค็ม และรสขมด้วยผู้ทดสอบที่ผ่านการคัดเลือกและฝึกฝนตามวิธีการของ ASTM (1992) จำนวน 12 คน แสดงในตาราง 4.4

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย*และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเข้มในด้านรสเค็ม และรสขมของไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์จากการทดสอบทางประสาทสัมผัสเชิงพรรณนา

คุณลักษณะ	0% KCl + 100% NaCl	75% KCl + 25% NaCl	15% Glycine + 63.75%KCl + 21.25%NaCl	15% L-arginine + 63.75%KCl + 21.25%NaCl
รสเค็ม (Saltiness)	95.22 ± 2.50 a	55.39 ± 1.83 d	73.08 ± 3.14 b	66.08 ± 6.14 c
รสขม (Bitterness)	0.00 ± 0.00 c	7.64 ± 3.66 a	0.33 ± 0.48 bc	2.22 ± 2.40 b

*ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินบนมาตรฐานค่าเฉลี่ย

ตัวภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันในแต่ละแนวโน้ม จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

จากตาราง 4.4 การประเมินคุณลักษณะความเข้มในด้านรสเค็ม และรสขมของผลิตภัณฑ์ด้วยการใช้มาตราสีน 150 มิลลิเมตร คุณลักษณะในด้านความเข้มของรสเค็มของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกมีความเข้มอยู่ที่ 55.39 ถึง 95.22 และความเข้มของรสขม มีความเข้มอยู่ที่ 0.00 ถึง 7.64

จากตาราง 4.4 พบว่าความเข้มของรสเค็มของสิ่งทคลองทั้ง 4 สิ่งทคลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) จากตารางจะเห็นได้ว่าความเข้มของรสเค็มของผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วยไกลซีนที่ระดับร้อยละ 15 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับความเข้มของรสเค็มของผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วยแออล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 และเมื่อเปรียบเทียบความเข้มในด้านรสเค็มของผลิตภัณฑ์ในแต่ละสิ่งทคลอง พบว่าไส้กรอกที่ทำการทดสอบด้วยไกลซีน ปริมาณร้อยละ 15 ความเข้มของรสเค็มมีค่าเข้าใกล้กับผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำการทดสอบด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ที่ระดับร้อยละ 0 (100% NaCl) นอกจากนี้แล้วจะเห็นได้ว่าการทดสอบด้วยไกลซีนที่ระดับร้อยละ 15 และการทดสอบด้วยแออล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 สามารถเสริมรสเค็มในผลิตภัณฑ์ได้เมื่อเทียบกับความเข้มในด้านรสเค็มของผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบเกลือโซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ที่ระดับร้อยละ 75 โดยไม่ได้ใช้กรดอะมิโนร่วมและจะเห็นได้ว่าการทดสอบด้วยไกลซีนที่ระดับร้อยละ 15 สามารถเสริมรสเค็มในผลิตภัณฑ์ได้มากกว่าการทดสอบด้วยแออล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 เมื่อพิจารณาจากการทดลองของ Kawai and Hayakawa (2005) ในการทดสอบทางประสานสัมผัสของสารละลายกรดอะมิโนที่พบว่ากรดอะมิโนไกลซีนจะให้รสหวาน ซึ่ง Keast and Breslin (2002) ได้กล่าวว่ารสหวานนี้จะเป็นรสชาติที่สามารถบังรสขมในผลิตภัณฑ์ได้ และจากการทดลองของ Kawai and Hayakawa (2005) พบว่ากรดอะมิโนแออล-อาร์จินีนให้รสชาติขม และหวาน ดังนั้นรสชาติหวานของแออล-อาร์จินีนอาจบดบังรสขมที่มีในตัวของแออล-อาร์จินีนเองจึงทำให้ความสามารถในการบดบังรสขมในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกลดน้อยลง

ส่วนความเข้มของรสขมจากตาราง	4.4	พบว่าความเข้มของรสขมของ
สิ่งทคลองทั้ง 4 สิ่งทคลองแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)		สิ่งทคลองที่ระดับร้อยละ 15 ไม่แตกต่างกันกับ
ความเข้มของรสขมของผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วยไกลซีนที่ระดับร้อยละ 15 และ		ความเข้มของรสขมของผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วยไกลซีนที่ระดับร้อยละ 15 ไม่แตกต่างกันกับความเข้มของรสขมของผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ที่ระดับร้อยละ 0 (100% NaCl) แต่ความเข้มของรสขมของผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ที่ระดับร้อยละ 15 มีความแตกต่างกันกับความเข้มของรสขมของผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ที่ระดับร้อยละ 0 (100% NaCl)

จากการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภคจำนวน 50 คน กับผลิตภัณฑ์ไส้กรอกทั้ง 4 สิ่งทดลอง ด้วยแบบทดสอบโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SuSense, Thailand) แสดงในตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย*และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟร์สีซ์ฟอร์เดอร์ แต่ละสิ่งทดลองจากการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภค (n=50)

คุณลักษณะ	0% KCl + 100% NaCl	75% KCl + 25% NaCl	15% Glycine + 63.75%KCl + 21.25%NaCl	15% L-arginine + 63.75%KCl + 21.25%NaCl
ความชอบโดยรวม	6.5 ± 1.3 c	5.5 ± 1.3 ab	5.4 ± 1.8 ab	5.1 ± 1.4 a
รสเค็ม	6.5 ± 1.1 c	5.0 ± 1.4 ab	4.8 ± 1.6 ab	4.5 ± 1.6 a
รสชาติโดยรวม	6.6 ± 1.2 c	5.2 ± 1.2 ab	5.3 ± 1.6 ab	5.0 ± 1.6 a
เนื้อสัมผัส	6.5 ± 1.7	6.3 ± 1.5	5.8± 1.7	5.8 ± 1.4

*ค่าเฉลี่ยที่ได้มาจากการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภคด้วยวิธี 9 – point hedonic scale

ตัว变量ทางกุญแจแตกต่างกันในแ豢วนวนอน จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

จากตาราง 4.5 พบร่วมกันความชอบโดยรวมของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกทั้ง 4 สิ่งทดลองมีคะแนนการยอมรับอยู่ในระดับรีสิกเฉียดๆ (5.1) ถึงระดับชอบเล็กน้อย-ชอบปานกลาง (6.5) ความชอบในด้านรสเค็มน้ำหนักมากในการยอมรับอยู่ในระดับไม่ชอบเล็กน้อย (4.5) ถึงระดับชอบเล็กน้อยปานกลาง (6.5) ความชอบในด้านรสชาติโดยรวมมีคะแนนการยอมรับอยู่ในระดับรีสิกเฉียดๆ (5.0) ถึงระดับชอบเล็กน้อย-ชอบปานกลาง (6.6) และความชอบในด้านเนื้อสัมผัสมีคะแนนการยอมรับอยู่ในระดับชอบเล็กน้อย-ชอบปานกลาง (5.8 ถึง 6.5)

จากตาราง 4.5 พบร่วมกันคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวม รสเค็ม และรสชาติโดยรวม ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกทั้ง 4 สิ่งทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ส่วนคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคในด้านเนื้อสัมผัสมีคะแนนผลิตภัณฑ์ไส้กรอกทั้ง 4 สิ่งทดลอง มีค่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\geq 0.05$) และเมื่อพิจารณาผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำการทดสอบแทนด้วยไกลเซ็นที่ระดับร้อยละ 15 กับผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบแทนด้วยแอล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 พบร่วมกันคะแนนผลิตภัณฑ์ไส้กรอกทั้งสองสิ่งทดลองมีค่าคะแนนการยอมรับ

ของผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวม รสเค็ม รสชาติโดยรวม และเนื้อสัมผัส ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \geq 0.05$)

จากการวัดคุณภาพทางด้านเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์ด้วยการวัดค่าเนื้อสัมผัสด้วยเครื่อง Texture analyser (TA-XT Plus, UK) และปริมาณความชื้น ในแต่ละสิ่งทดลองแสดงในตาราง 4.6

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย*และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์

คุณลักษณะ	0% KCl	75% KCl	15% Glycine	15% L-arginine
	+ 100% NaCl	+ 25% NaCl	+ 63.75%KCl + 21.25%NaCl	+ 63.75%KCl + 21.25%NaCl
Hardness (N)	17.67 ± 2.79 a	21.46 ± 3.65 b	21.91 ± 2.98 b	16.10 ± 2.72 a
Adhesiveness (g.sec)	-2.25 ± 1.31	-2.12 ± 1.86	-2.42 ± 1.46	-2.98 ± 1.37
Springiness	0.96 ± 0.02 ab	0.96 ± 0.02 b	0.98 ± 0.02 a	0.96 ± 0.02 ab
Cohesiveness	0.88 ± 0.02	0.88 ± 0.01	0.88 ± 0.01	0.89 ± 0.01
Gumminess	15.68 ± 2.55 b	18.90 ± 3.08 a	19.39 ± 2.54 a	14.13 ± 2.39 b
Chewiness	15.13 ± 2.50 b	18.08 ± 2.82 a	18.94 ± 2.52 a	13.62 ± 2.22 b
Firmness (N)	21.52 ± 2.81	19.50 ± 5.07	22.61 ± 1.28	19.85 ± 4.83
Moisture(%)	60.00 ± 0.37	60.27 ± 0.48	61.84 ± 3.77	59.37 ± 0.47

*ค่าเฉลี่ยที่ได้มาจากการวัดค่าเนื้อสัมผัสของตัวอย่างด้วยเครื่อง Texture analyzer จำนวน 10 ชิ้น

ตัวภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันในแผลแนวโน้ม จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

จากตาราง 4.6 พบว่าความชื้นของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกมีค่าอยู่ในช่วงร้อยละ 59.37 ถึง 61.84 และจากการวัดค่าเนื้อสัมผัสพบว่าความแข็งของผลิตภัณฑ์มีค่า 16.10 ถึง 21.91 นิวตัน(N) มีค่าการยึดติด -2.98 ถึง -2.12 (g.sec) การยึดหยุ่นมีค่าอยู่ระหว่าง 0.96 ถึง 0.98 การเชื่อมติดมีค่าอยู่ระหว่าง 0.88 ถึง 0.89 ความเหนียวลื่น มีค่าอยู่ระหว่าง 14.13 ถึง 19.39 ความเหนียวมีค่าอยู่ระหว่าง 13.62 ถึง 18.94 และมีค่าความแน่นแน่อ มีค่าระหว่าง 19.50 ถึง 22.61 นิวตัน (N)

จากการ 4.6 พบร่วมกันว่าความชื้น การยึดติด การเชื่อมติด และความแน่นแน่อของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์ทั้ง 4 สิ่งทดลอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจากสถิติ

($p \geq 0.05$) ในแต่ละสิ่งทดลอง ส่วนค่าความแข็ง การยึดหยุ่น ความเหนียวลื่น และความเหนียว ในแต่ละสิ่งทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และเมื่อพิจารณาถึง ความแข็งของผลิตภัณฑ์ในแต่ละสิ่งทดลองพบว่า ผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วยแอล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 มีความแข็งแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำ การทดสอบด้วยไกลเซ็นที่ระดับร้อยละ 15 แต่ความแข็งของผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วยแอล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 มีค่าไม่แตกต่าง จากผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ร้อยละ 0 (100% NaCl)

การยึดหยุ่นของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำ การทดสอบด้วยไกลเซ็นที่ระดับร้อยละ 15 และ แอล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 มีค่าไม่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ใช้เกลือโพแทสเซียม คลอไรด์ร้อยละ 0 (100% NaCl) แต่ผลิตภัณฑ์ที่ทำ การทดสอบด้วยไกลเซ็นที่ระดับร้อยละ มีค่า การยึดหยุ่นแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ร้อยละ 75 แต่ในขณะที่ ผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ร้อยละ 0 (100% NaCl) และผลิตภัณฑ์ที่ทำ การทดสอบด้วยแอล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 มีค่าการยึดหยุ่นที่ไม่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ ไส้กรอกที่ใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ร้อยละ 75

และการพิจารณาความเหนียวลื่นของผลิตภัณฑ์พบว่าความเหนียวลื่นของผลิตภัณฑ์ ไส้กรอกที่ทำการทดสอบด้วยไกลเซ็นที่ระดับร้อยละ มีค่าแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วย แอล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 โดยที่ผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำ การทดสอบด้วยแอล-อาร์จินีนที่ระดับ ร้อยละ 15 มีค่าความเหนียวลื่นไม่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ใช้ เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ร้อย 0 (100% NaCl) และผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำการทดสอบด้วยไกลเซ็นที่ระดับร้อยละ มีค่าความเหนียว ลื่นไม่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ร้อยละ 75

ส่วนความเหนียวของผลิตภัณฑ์พบว่าความเหนียวของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำ การทดสอบ ด้วยไกลเซ็นที่ระดับร้อยละ มีค่าแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วยแอล-อาร์จินีนที่ระดับ ร้อยละ 15 โดยที่ผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำ การทดสอบด้วยแอล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 มีค่า ความเหนียวไม่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ร้อยละ 0 (100% NaCl) และผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำการทดสอบด้วยไกลเซ็นที่ระดับร้อยละ 75 มีค่าความเหนียวไม่ แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ร้อยละ 75

จากการทดลองทั้งหมดในปฏิบัติการส่วนนี้พบว่าผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วย แอล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 มีค่าน้ำหนักตัวที่ดี ได้จากเครื่องมือในห้องฯ คุณลักษณะไม่ แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ร้อยละ 0 (100% NaCl) ซึ่งในบาง

คุณลักษณะมีค่าเนื้อสัมผัสแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำ การทดสอบด้วยไกลซีนที่ระดับร้อยละ แต่เมื่อพิจารณาถึงการยอมรับจากผู้บริโภคในด้านเนื้อสัมผัสพบว่าผลิตภัณฑ์ที่ทำการทดสอบด้วย แอล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 และผลิตภัณฑ์ที่ทำ การทดสอบด้วยไกลซีนที่ระดับร้อยละ มีค่าคะแนนการยอมรับที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อจากการวัดค่าด้วยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์มีความไว(sensitive) ในการวัดค่ามากกว่าการทดสอบด้วยผู้บริโภคทั่วไป ซึ่งผู้บริโภคอาจไม่สามารถแยกความแตกต่างเพียงเล็กน้อยที่เกิดขึ้นในผลิตภัณฑ์ได้ และเมื่อพิจารณาถึงการยอมรับของผู้บริโภคในคุณลักษณะอื่น ๆ พบว่าผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำการแทนที่ด้วย ไกลซีนที่ระดับร้อยละ 15 และผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำการแทนที่ด้วยแอล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 มีค่าคะแนนการยอมรับที่ไม่แตกต่างกัน แต่การยอมรับของผู้บริโภคในผลิตภัณฑ์ทั้งสองมีค่าแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ร้อยละ 0 (100% NaCl)

และเมื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสิทธิภาพ เชิงพรรณนา (Generic Descriptive Analysis) ในด้านรสเค็ม และรสขม พบร่วมกันว่าผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทำการแทนที่ด้วย ไกลซีนที่ระดับร้อยละ มีความเข้มในด้านรสเค็ม และรสขม ที่เท่าไก่กับความเข้มในด้านรสเค็ม และรสขมของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ใช้เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ร้อยละ 0 (100% NaCl) มากที่สุด

ดังนั้นตามข้อสรุปดังกล่าวจึงเลือกใช้ไกลซีนในปฏิบัติการตอนต่อไปเพื่อบดบังรสขมที่เกิดขึ้นจากการทดสอบเกลือโซเดียมคลอไรด์ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกเนื่องจากการทดสอบด้วยไกลซีนที่ระดับร้อยละ 15 ในส่วนผสมของเกลือในผลิตภัณฑ์สามารถที่จะบดบังรสขมที่เกิดขึ้นได้ดี และยังสามารถเสริมรสเค็มในผลิตภัณฑ์ได้ดีกว่าการทดสอบด้วย แอล-อาร์จินีนที่ระดับร้อยละ 15 นอกจากนั้นแล้วไกลซีนยังนิยมนำมาใช้ในการทดลองเพื่อทดสอบการใช้เกลือในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์หลาย ๆ ชนิด (Gou *et al.*, 1996; Gelabert *et al.*, 2003) และยังสามารถหาใช้งานได้ง่ายกว่า ราคาประหยัด กว่าการใช้แอล-อาร์จินีน

4.3 การศึกษาสูตรที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ทดสอบเกลือโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) ด้วยเกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ (KCl) และใช้กรดอะมิโนในการบดบังรสขมของเกลือโพแทสเซียม

จากการศึกษา หาสูตรที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกโดยวางแผนการทดลองแบบ Mixture design แบบ D-optimal โดยผันแปร 3 ปัจจัยคือ ปริมาณเกลือโซเดียม คลอไรด์ (NaCl) ปริมาณเกลือโพแทสเซียม คลอไรด์ (KCl) และปริมาณกรดอะมิโน ไกลซีน (Glycine) ได้สิ่งทดลองทั้งหมด 14 สิ่งทดลอง ซึ่งรายละเอียดของแต่ละสิ่งทดลองแสดงดังตาราง 3.6 จากนั้นนำผลิตภัณฑ์ที่ได้ในแต่ละสิ่งทดลองไปวิเคราะห์คุณภาพทางด้านเคมีภysis และการทดสอบทางประสิทธิภาพ ซึ่งผลการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านเคมี และกายภาพแสดงดังตาราง 4.7 และผลการทดสอบทางประสิทธิภาพ แสดงดังตาราง 4.8

ตาราง 4.7 ค่าและคุณภาพทางด้านเคมีภysis ของผลิตภัณฑ์ใช้กรองไฟฟ้าเพื่อรักษาการทดสอบแบบ Mixture design

ลำดับ***	Hardness(N)	Adhesivness(g.sec)	Springiness	Cohesivness	Gumminess	Chewiness	Firmness(N)
1	16.44±2.59 c	-8.39±5.01	0.96±0.02	0.89±0.01 cd	14.58±2.24 d	14.04±2.14 d	24.14±1.31 ab
2	16.34±2.95 c	-11.24±6.34	0.96±0.01	0.88±0.01 cd	14.45±2.53 d	13.92±2.38 d	26.34±2.36 abc
3	19.18±2.70 bc	-1.98±1.63	0.96±0.02	0.88±0.01 e	16.76±2.24 cd	16.18±2.23 cd	25.25±1.30 cd
4	23.61±2.34 a	-9.29±4.13	0.96±0.02	0.88±0.01 de	20.77±2.75ab	20.03±3.64 ab	26.38±1.36 a
5	17.92±2.30 bc	-5.45±4.27	0.96±0.02	0.89±0.01 cd	15.86±2.84 cd	15.25±2.69 d	25.37±0.90 de
6	24.87±2.35 a	-10.49±4.24	0.97±0.02	0.89±0.01 abc	22.16±1.97 a	21.58±2.12 a	25.77±1.64 abcd
7	18.50±2.52 bc	-5.29±4.89	0.97±0.01	0.89±0.01 abcd	16.45±3.05 cd	15.96±2.99 cd	25.62±1.72 bcd
8	16.76±2.85 c	-4.07±4.95	0.98±0.03	0.90±0.00 a	15.08±2.53 d	14.75±2.48 d	23.43±0.99 cd
9	19.14±3.05 bc	-5.89±3.97	0.96±0.01	0.89±0.01 cd	16.97±2.71cd	16.34±2.59cd	25.18±1.35 de
10	20.57±3.30 b	-2.04±2.04	0.98±0.02	0.90±0.02 ab	18.48±3.02 bc	18.16±2.87 bc	24.85±1.50 bcd
11	16.95±2.12 c	-2.78±3.42	0.98±0.03	0.89±0.02 abc	15.11±1.82 d	14.83±1.87 d	25.36±1.51 bcd
12	18.88±3.49 bc	-4.12±4.58	0.97±0.02	0.90±0.01 abc	16.98±3.12 cd	16.53±3.21 cd	26.46±1.82 abcd
13	18.75±3.07 bc	-6.04±3.07	0.97±0.01	0.89±0.01 abcd	16.68±2.72 cd	16.15±2.69 cd	24.44±1.90 cd
14	17.01±2.43 c	-10.36±4.56	0.97±0.03	0.89±0.01 bd	15.12±2.08 d	14.72±1.97 d	22.83±1.38 e

*ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวัดทั้ง 14 ตัวอย่าง แล้วถอด平均值 ของค่าที่ได้มาแล้ว ผ่านTexture analyzer จำนวน 10 ครั้ง หากการวัดค่าสี่ ลดลงกว่ามาตรฐานโดยตัวต่อตัว 3 ชุด

** ตัวอย่างอักษะที่แตกต่างกันในแนวตั้ง จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

*** หมายเลขอ่อนตั้งห้องทดสอบ ในการทดสอบอ่อนตัวของผลิตภัณฑ์และทดสอบในตาราง 3.6

ตาราง 4.7(ต่อ) ค่าเฉลี่ย*คุณภาพทางด้านคุณค่าของผักสดในอาหารที่เตรียมจากกรรมวิธีแบบ Mixture design

ລົງທະບຽນ*	L*	a*	b*	a _w
1	59.43±0.14 ef	6.10±0.09 d	12.13±0.21 a	0.99±0.00 de
2	59.86±0.83 cdef	7.24±0.35 ab	11.20±0.26 bcde	0.98±0.00 f
3	60.34±0.24 abcd	7.31±0.46 ab	11.14±0.46 bcdef	0.99±0.00 abc
4	60.94±0.58 a	7.37±0.59 a	11.59±0.46 b	0.97±0.00 de
5	60.42±0.72 abcd	6.69±0.09 c	10.61±0.03 f	0.99±0.00 abc
6	60.36±0.10 bcd	6.62±0.39 c	11.42±0.13 bc	0.99±0.00 ab
7	60.14±0.06 bcde	6.51±0.02 cd	10.73±0.01 ef	0.99±0.00 abc
8	60.67±0.21 ab	6.71±0.06 c	10.77±0.18 ef	0.98±0.00 e
9	59.83±0.16 def	6.65±0.10 c	11.03±0.20 cdef	0.99±0.00 bc
10	60.62±0.26 abc	6.51±0.22 cd	10.67±0.24 f	0.99±0.00 abc
11	60.60±0.46 abc	6.68±0.25 c	11.07±0.50 cdef	0.99±0.00 a
12	60.08±0.08 bcdef	6.68±0.23 c	11.36±0.50 bcd	0.99±0.00 cd
13	60.19±0.30 abcd	6.63±0.16 c	10.88±0.22 def	0.99±0.00 ab
14	59.39±0.30 f	6.86±0.17 bc	10.67±0.19 f	0.99±0.00 ab

* ก่อเรติล์ที่ต่ำมากกว่าร้อยละ แต่เมื่อต้องอยู่ที่ห้องเครื่อง Texture analyzer จึงต้อง 10 วินาที จึงกราฟจะได้

ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ԱՐԱՐԱԿԱՆ ՏՐԱՋԱԿԱՐԱՐԻ ՏԱՐԾՈՒՄՆԵՐԻ ՏԱՐԾՈՒՄՆԵՐԻ

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ยคุณภาพทางด้านประสิทธิภาพทั้งหมดของแต่ละองค์กรที่เข้าร่วมโครงการทดลองแบบ Mixture design

ตัวชี้วัดผล*	ความชื้น โดยรวม**	ความชื้น กลั่นสารสกัด**		รสดีคุณ***		รสดีคุณ***		ความชื้นรั่วซึม เมื่อสัมผัส***		ความชื้นรั่วซึม (DA)***	
		โดยรวม***	โดยรวม***	โดยรวม***	โดยรวม***	โดยรวม***	โดยรวม***	โดยรวม***	โดยรวม***	โดยรวม***	โดยรวม***
1	4.7±1.6 g	5.2±1.5 e	4.0±1.6 f	4.5±1.7 h	6.0±1.5 c	54.88±2.18 h	3.20±0.60 e				
2	4.6±1.7 g	6.2±1.3 b	3.9±1.6 f	4.4±1.6 h	6.1±1.3 c	52.43±2.04 i	11.58±0.82 d				
3	6.4±1.1 ac	6.6±1.1 a	5.9±1.5 b	6.3±1.2 b	6.8±1.0 a	89.93±3.13 a	0.05±0.08 h				
4	6.4±1.3 abc	5.7±1.2 ab	5.9±1.6 b	6.2±1.4 bc	6.8±1.2 a	75.68±2.30 c	0.93±0.71 g				
5	5.9±1.5 de	4.8±1.4 c	5.2±1.5 cd	5.7±1.6 de	6.5±1.3 ab	66.18±1.98 e	3.15±0.47 e				
6	6.1±1.2 cd	4.8±1.4 bc	5.5±1.5 bc	5.9±1.3 cd	6.6±1.2 a	71.36±1.80 d	0.97±0.67 g				
7	4.6±1.6 g	6.5±1.0 a	4.1±1.7 f	4.4±1.7 h	5.9±1.6 c	45.58±2.72 j	22.88±1.34 a				
8	5.2±1.5 f	5.1±1.4 d	4.7±1.6 e	5.1±1.5 fg	6.0±1.2 c	63.53±1.50 f	18.00±1.28 c				
9	6.2±1.3 bcd	6.0±1.4 b	5.7±1.4 b	6.2±1.3 bc	6.7±1.2 a	75.14±2.76 c	0.96±0.74 g				
10	6.6±1.1 a	6.5±1.2 a	6.3±1.4 a	6.7±1.3 a	6.8±1.2 a	89.39±3.45 a	0.08±0.14 h				
11	5.7±1.2 e	5.5±1.4 c	5.0±1.4 de	5.4±1.3 ef	6.5±1.1 ab	61.18±3.25 g	2.34±0.35 f				
12	4.8±1.4 g	4.8±1.4 def	4.3±1.5 f	4.7±1.5 gh	6.2±1.3 bc	55.47±2.29 h	3.28±0.53 e				
13	4.8±1.4 g	4.7±1.5 def	4.2±1.5 f	4.7±1.4 gh	6.1±1.3 bc	45.73±2.66 j	22.18±1.48 b				
14	6.5±1.0 ab	6.2±1.2 ab	5.8±1.4 b	6.2±1.2 bc	6.8±1.0 a	80.22±2.18 b	0.29±0.38 gh				

* หมายเหตุของสิ่งที่คล่องในการทดสอบวิชาชีพตามสิ่งที่ทดสอบในแต่ละ 3.6

*** ก่อนถึงที่คุณจะหาราคาต่อหน่วยของผู้บริโภคตัวอย่าง 9-point hedonic scale จ้าผู้บริโภคจำนวน 100 คน

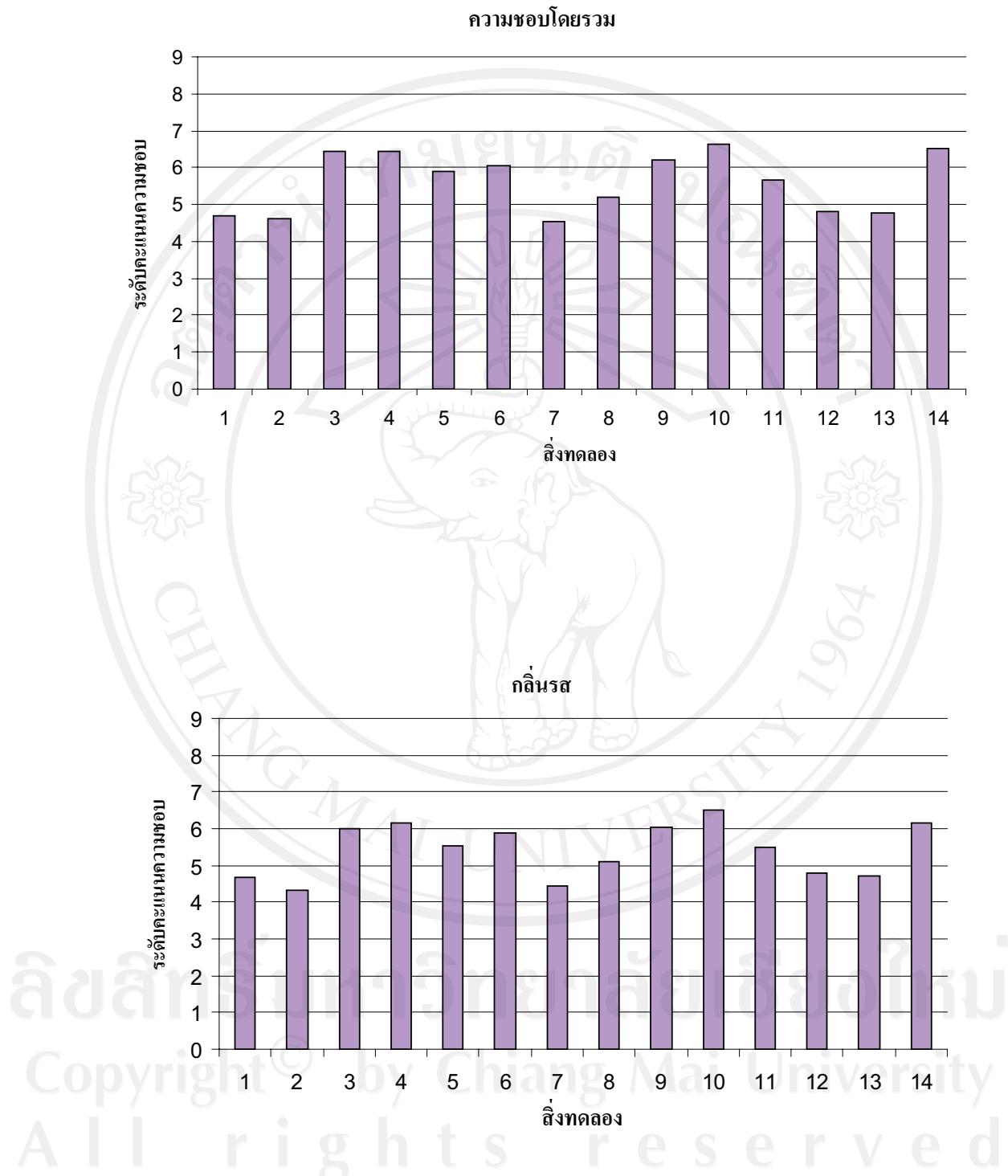
1990-1991 學年第一學期
數學系學生會

***ทักษะการรับรู้และนิยมทางคุณค่าของเด็กในช่วงวัยเด็กและวัยรุ่น 12 กลุ่ม DA : Descriptive analysis

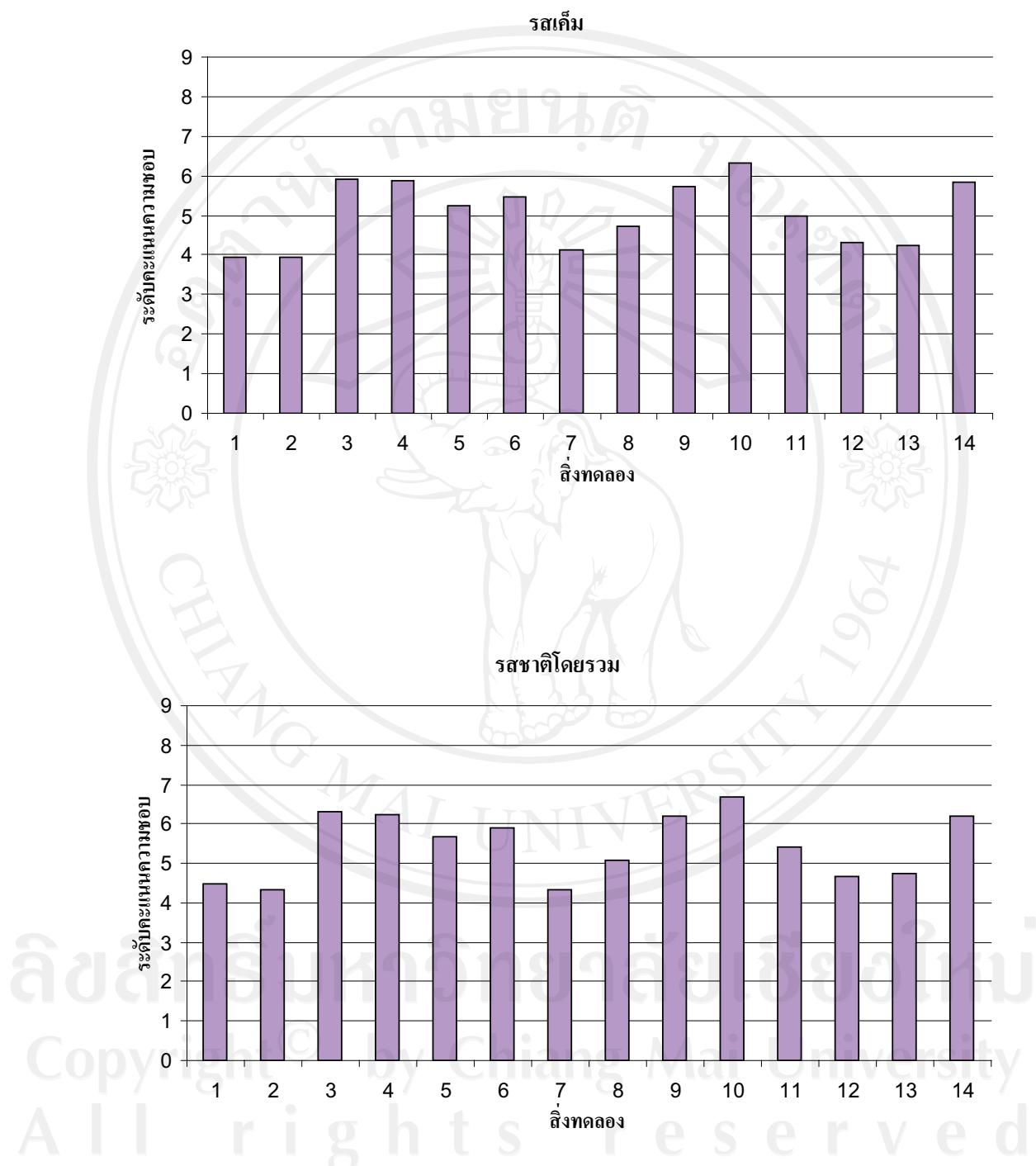
จากตาราง 4.7 การวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีภายในของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์ที่ได้จากการทดลองทั้ง 14 สิ่งทดลองพบว่าไส้กรอกมีค่าความแข็งของผลิตภัณฑ์อยู่ระหว่าง 16.34 ถึง 24.87 นิวตัน(N) มีค่าการยึดติด -1.98 ถึง -11.24 (g.sec) การยึดหยุ่นมีค่าอยู่ระหว่าง 0.96 ถึง 0.98 การเชื่อมติดมีค่าอยู่ระหว่าง 0.88 ถึง 0.90 ความเหนียวลื่นมีค่าอยู่ระหว่าง 14.45 ถึง 22.16 ความเหนียวมีค่าอยู่ระหว่าง 13.92 ถึง 21.58 ค่าความแน่นเนื้อมีค่าระหว่าง 22.83 ถึง 26.38 นิวตัน ค่าสี L* มีค่าอยู่ระหว่าง 59.39 ถึง 60.94 ค่าสี a* มีค่าอยู่ระหว่าง 6.10 ถึง 7.37 ค่าสี b* มีค่าอยู่ระหว่าง 10.61 ถึง 12.63 และผลิตภัณฑ์มีค่า a_w อยู่ระหว่าง 0.98 ถึง 0.99 และจากการ 4.7 พบว่าคุณภาพทางด้านเคมีภายในของ ความแข็ง การเชื่อมติด ความเหนียวลื่น ความเหนียว ความแน่นเนื้อ ค่า L* ค่า a* ค่า b* และค่าวาอเตอร์เอกติวิทีของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกทั้ง 14 สิ่ง ทดลอง มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ส่วนคุณภาพทางด้านเคมีภายใน ด้านการยึดติด และ การยึดหยุ่น ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกทั้ง 14 มีค่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($p\geq0.05$)

การวิเคราะห์คุณภาพทางด้านประสานสัมผัส ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์ที่ได้จากการทดลองทั้ง 14 สิ่งทดลองดังตาราง 4.8 พบว่าคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคในด้านความชอบ โดยรวมมีระดับการยอมรับที่ ไม่ชอบเล็กน้อย (4.6) ถึง ชอบเล็กน้อย -ชอบปานกลาง (6.6) ด้านกลิ่นรสมีระดับการยอมรับที่ ไม่ชอบเล็กน้อย (4.7) ถึง ชอบเล็กน้อย -ชอบปานกลาง (6.6) ด้านรสเค็มมีระดับการยอมรับที่ ไม่ชอบเล็กน้อย (3.9) ถึง ชอบเล็กน้อย -ชอบปานกลาง (6.3) ด้านรสชาติโดยรวมมีระดับการยอมรับที่ ไม่ชอบเล็กน้อย (4.4) ถึง ชอบเล็กน้อย -ชอบปานกลาง (6.7) และด้านเนื้อสัมผasm มีระดับการยอมรับที่ ชอบเล็กน้อยถึงชอบปานกลาง (5.9-6.8)

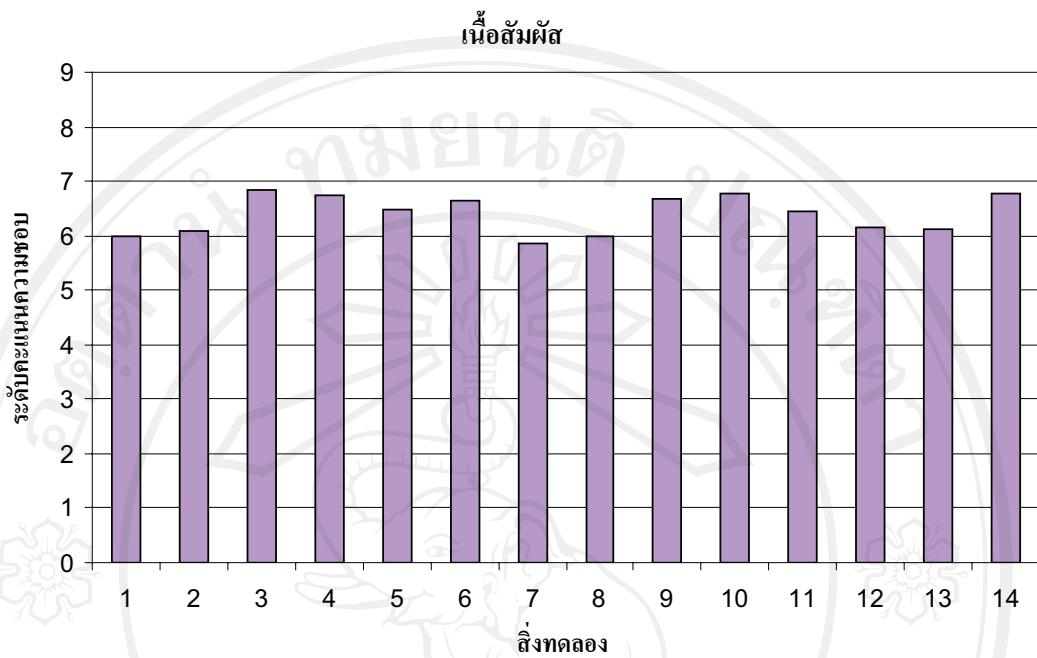
การยอมรับของผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวม กลิ่นรส รสเค็ม รสชาติโดยรวม เนื้อสัมผัส ความเข้มในด้านรสเค็ม และความเข้มในด้านรสเค็ม ของผลิตภัณฑ์ทั้ง 14 สิ่งทดลอง มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ดังภาพ 4.2

ภาพ 4.2 ผลการวิเคราะห์ทางด้านประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ล็อก เกลือ โซเดียมทั้ง 14 สิ่งทดลอง ด้วยวิธี 9-point hedonic scale

ภาพ4.2(ต่อ) ผลการวิเคราะห์ทางค้านประสานสัมผัสของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์ล์ด เกลือโซเดียมทั้ง 14 สิ่งทดลอง ด้วยวิธี 9-point hedonic scale

ภาพ 4.2(ต่อ) ผลการวิเคราะห์ทางด้านประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์ลดเกลือโซเดียมทั้ง 14 สิ่งทดลอง ด้วยวิธี 9-point hedonic scale

เมื่อพิจารณาจากภาพ 4.2 พบว่าคุณลักษณะทางด้านประสิทธิภาพของไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์ในด้านความชอบโดยรวม กลืนรஸ รสเค็ม รสชาติโดยรวม และเนื้อสัมผัสที่ทำการประเมินด้วยวิธี 9 – point hedonic scale ของสิ่งทดลองที่ 3 4 6 9 10 และ 14 มีระดับคะแนนความชอบสูงกว่าสิ่งทดลองอื่น ๆ เนื่องจากสิ่งทดลองดังกล่าวเป็นสิ่งทดลองที่ใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ในระดับที่สูง ส่วนสิ่งทดลอง 4 6 9 และ 14 เป็นสิ่งทดลองที่ใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ในระดับกลางสูงแต่เป็นสิ่งทดลองที่มีการใช้ไกลซีนเสริมในส่วนผสมด้วย

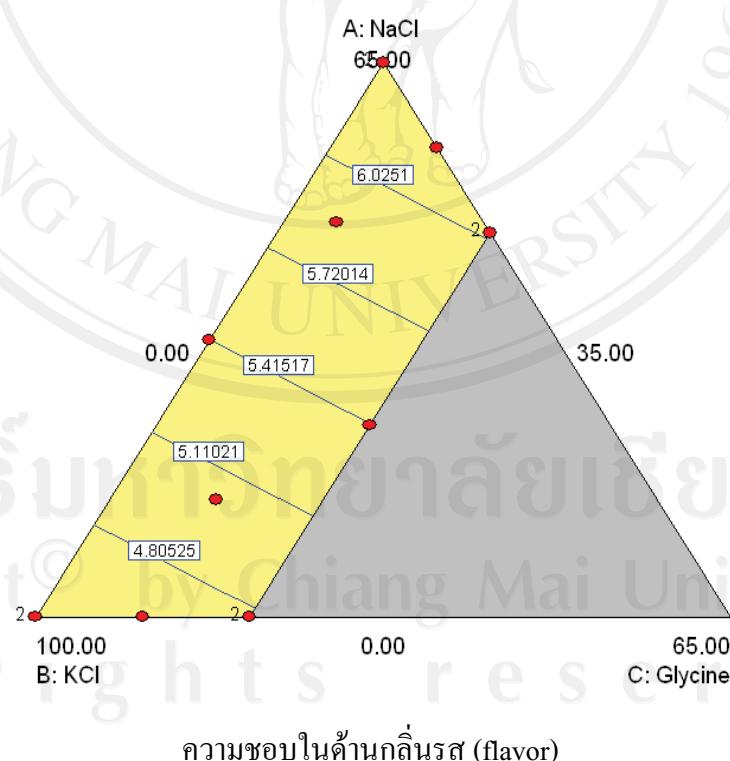
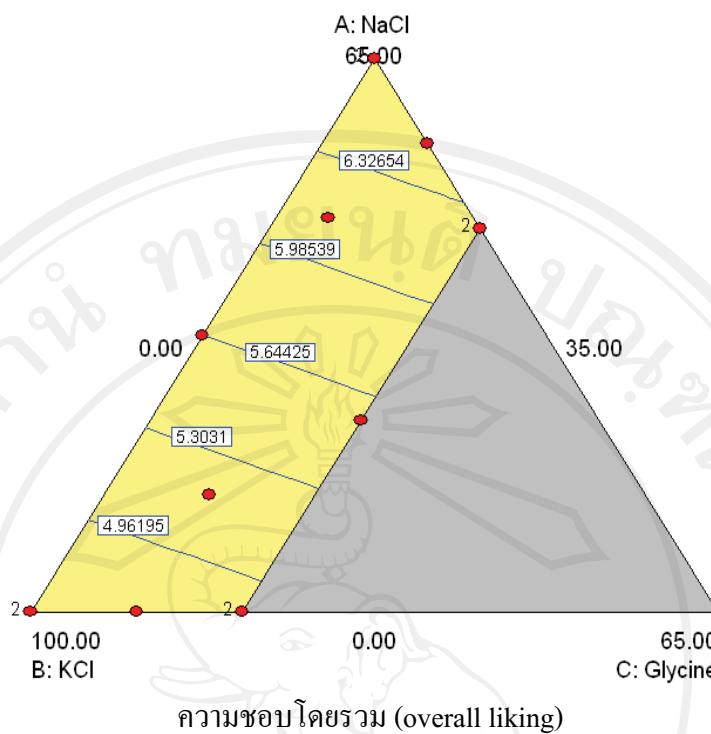
เมื่อนำผลการทดลองที่ได้มาวิเคราะห์หาสมการ regression เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ทำการพัฒนาได้แก่ เกลือโซเดียมคลอไรด์ เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ และไกลซีน ที่มีต่อคุณภาพต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์ และเมื่อพิจารณาเฉพาะ สมการ regression ที่มีนัยสำคัญ และค่า Adjusted R^2 ที่มากกว่า 0.8000 ดัง ตาราง 4.9 และกราฟค่าตอบสนองดัง ภาพ 4.3

ตาราง 4.9 สมการรีเกรสชัน (regression equation) ของคุณลักษณะด้านความชอบโดยรวม (overall liking) กลิ่นรส (flavor) ความเค็ม (saltiness) รสชาติโดยรวม (taste) เนื้อสัมผัส (texture) และความเข้มของรสเค็ม (saltiness : DA)
ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแพรงค์ฟอร์เตอร์ที่ได้จาก 14 สิ่งทดลอง*

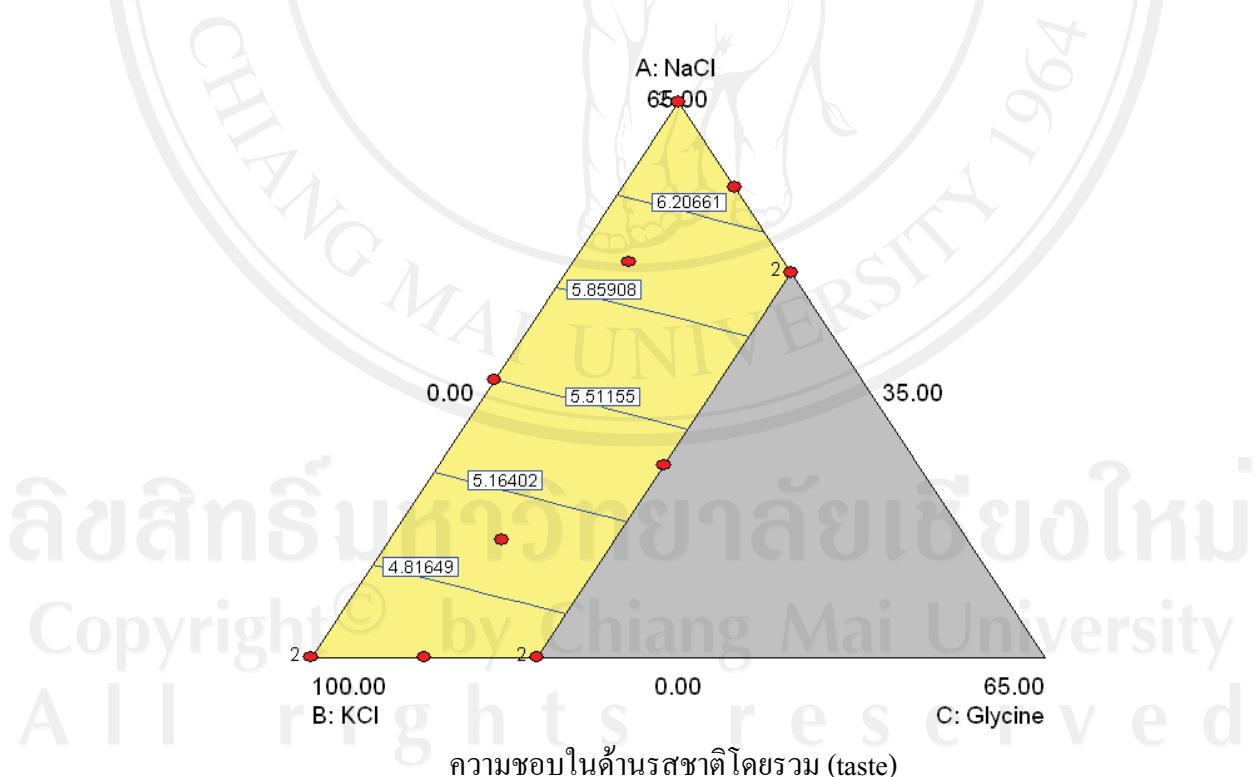
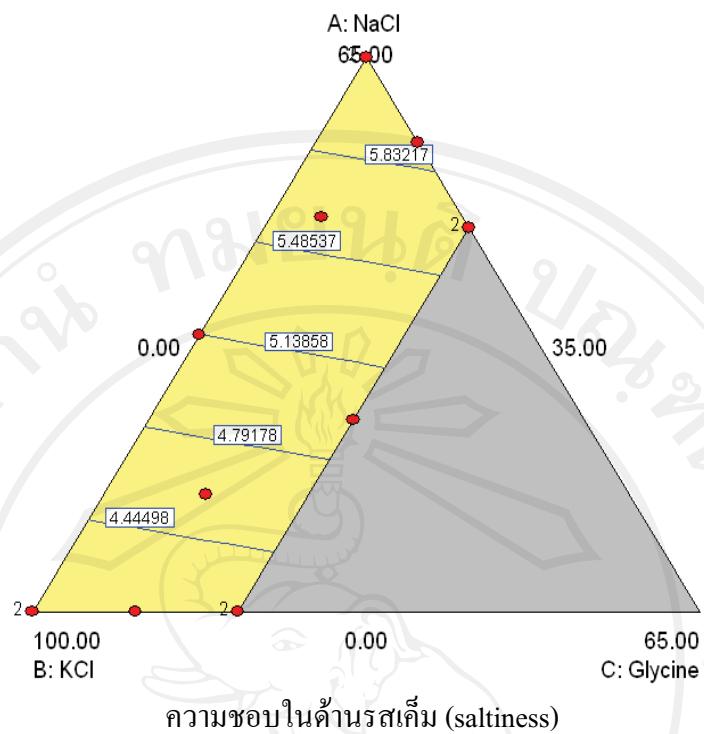
Parameters	Regression equation	Adjusted R ²	Significance level (p)
Overall liking	= +0.077699(NaCl) +0.046208(KCl) +0.057522(Glycine)	0.9665	<0.0001
Flavor	= +0.073153(NaCl) +0.045003(KCl) +0.058835(Glycine)	0.9451	<0.0001
Saltiness	= +0.072994(NaCl) +0.040982(KCl) +0.047135(Glycine)	0.9516	<0.0001
Taste	= +0.076769(NaCl) +0.044690(KCl) +0.053975(Glycine)	0.9567	<0.0001
Texture	= +0.073201(NaCl) +0.059705(KCl) +0.065625(Glycine)	0.9129	<0.0001
Saltiness(DA)**	= +1.19695(NaCl) +0.46359(KCl) -0.36232(Glycine) -2.34280E-003(NaCl)(KCl) +4.16023E-003(NaCl)(Glycine) +0.016042(KCl)(Glycine)	0.9647	<0.0001

* 14 สิ่งทดลอง ตามตาราง 3.6

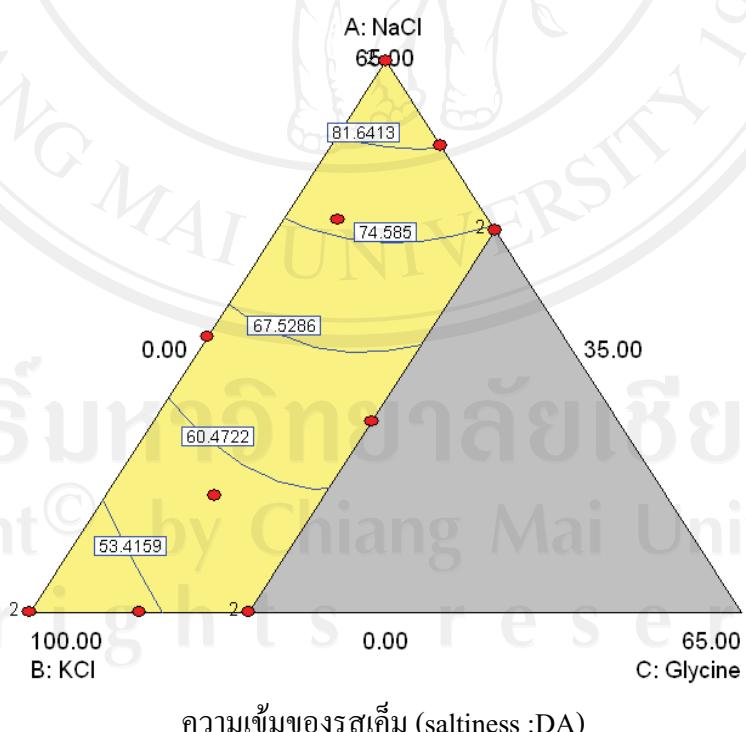
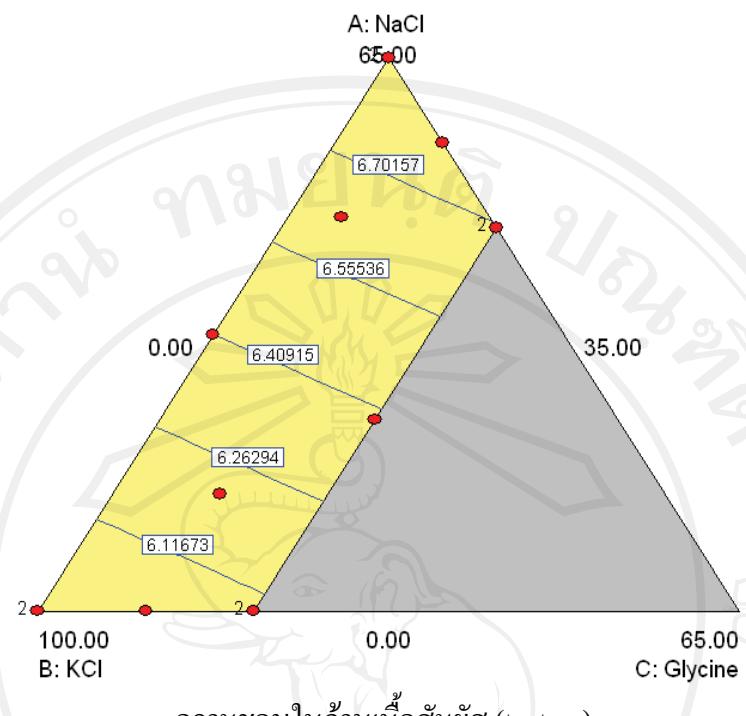
** DA : Descriptive analysis

ภาพ 4.3 กราฟค่าตอบสนองของคะแนนในแต่ละคุณลักษณะของไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์ต์ท้องที่ทำการผันแปร เกลือโซเดียมคลอไรด์ เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ และไกลซีน

ภาพ 43(ต่อ) กราฟค่าต่อบนสนองของคะแนน ในแต่ละคุณลักษณะของไส้กรอกเฟรนซ์เฟย์น์ดอร์ฟท้องที่ทำการผั่นแปร เกลือโซเดียมคลอไรด์ เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ และไกลซีน

ภาพ 43(ต่อ) กราฟค่าตอบสนองของคะแนนในแต่ละคุณลักษณะของไส้กรอกแฟรงค์เฟลล์เดอร์ท้องที่ทำการผันแปร เกลือโซเดียมคลอไรด์ เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ และไกลซีน

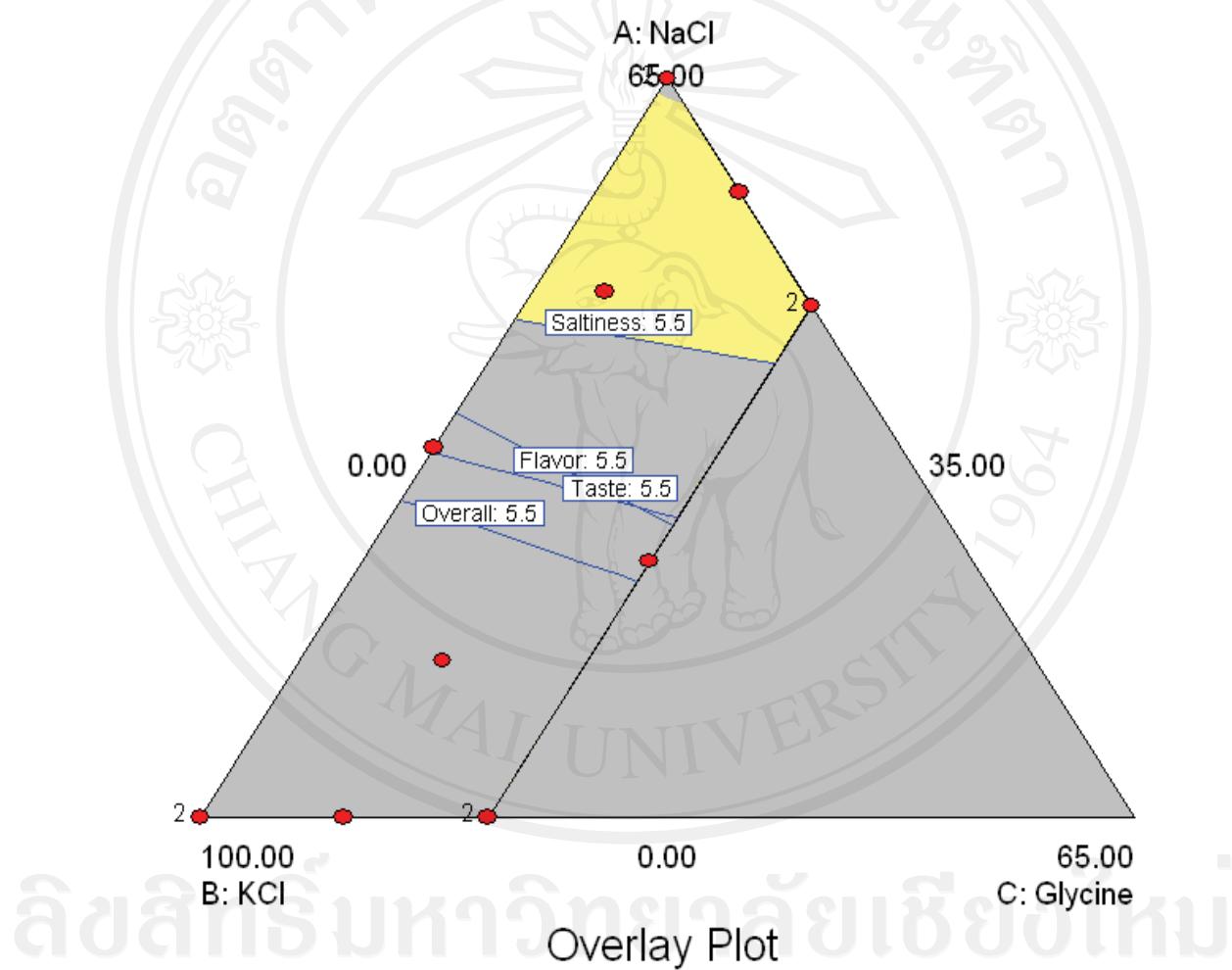
จากตาราง 4.9 พนว่าปริมาณสัดส่วนของเกลือโซเดียมคลอไรด์ เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ และไกลซีน ส่งผลต่อการยอมรับของผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวม กลินรส รสเค็ม รสชาติโดยรวม เนื้อสัมผัส และความเข้มของรสเค็ม ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกอย่างมีนัยสำคัญ ($p<0.05$) และเมื่อพิจารณาจากภาพ 4.3 พนว่าปริมาณของเกลือโซเดียมคลอไรด์ส่งผลในเชิงบวก ต่อคุณลักษณะในด้านความชอบโดยรวม กลินรส รสเค็ม รสชาติโดยรวม เนื้อสัมผัส และ ความเข้มของรสเค็มของผลิตภัณฑ์ โดยเมื่อใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ที่ระดับสูงขึ้นจะทำให้ คุณลักษณะดังกล่าวมีค่าเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

เมื่อพนว่าสัดส่วนของเกลือโซเดียมคลอไรด์ เกลือโพแทสเซียมคลอไธล์ไกลซีน ส่งผล ต่อการยอมรับของผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวม กลินรส รสเค็ม รสชาติโดยรวม และ เนื้อสัมผasinผลิตภัณฑ์ไส้กรอกจึงทำการวิเคราะห์หาส่วนผสมที่เหมาะสม (optimization) โดยใช้ คุณลักษณะดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ซึ่งในการทดลองนี้ใช้คะแนนการยอมรับของ ผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวม กลินรส รสเค็ม รสชาติโดยรวม และเนื้อสัมผัส มากกว่า 5.5 คะแนนขึ้นไป (จากการใช้วิธี 9-point hedonic scale) เป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการหาส่วนผสมที่ เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลดเกลือโซเดียม

สำหรับคุณลักษณะอื่น ๆ ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ ได้แก่ ความเข้มของรสขม ความเข็ง การยึดติด การยึดหยุ่น การเชื่อมติด ความเหนียวลื่น ความเหนียว ความแน่นเนื้อ ค่า L^* ค่า a^* ค่า b^* และค่า water activity (a_w) พนว่าสมการ regression ที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ($p\geq0.05$) จึงไม่นำคุณลักษณะดังกล่าวมาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์หาส่วนผสมที่เหมาะสมใน ผลิตภัณฑ์

ในการเลือกใช้ระดับคะแนนทางด้านการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภคในการหาช่วง ของส่วนผสมที่เหมาะสมนั้นมีการเลือกใช้ค่าระดับคะแนนการยอมรับที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับ ผู้ทำการวิจัย เช่นงานวิจัยของ Prinyawiwatkul *et al.* (1997) ได้ใช้ระดับคะแนนการยอมรับของ ผู้บริโภคที่ 5.4 เป็นเกณฑ์ในการหาสูตรที่เหมาะสมที่สุดของนักเก็ตไก่ Sriwattana *et al.* (2008) ได้ใช้ระดับคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคที่ 6.5 เป็นเกณฑ์ในการหาสูตรที่เหมาะสมที่สุดของ ขนมขบเคี้ยวจากปลายข้าว และนอกจากนั้น Deshpande *et al.* (2008) ใช้ระดับคะแนนการยอมรับ ของผู้บริโภคที่ 5.0 เป็นเกณฑ์ในการหาสูตรที่เหมาะสมที่สุดของเครื่องดื่มจากถั่วลิสงและถั่วเหลือง เป็นต้น

เมื่อนำผลของการยอมรับของผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวม กลืนรส รสเค็ม รสชาติโดยรวม และเนื้อสัมผัสในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกมากกว่า 5.5 คะแนนขึ้นไป มาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์หาส่วนผสมที่เหมาะสมที่สุด (optimization) โดยวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Design-Expert version 6.0.10 (Statease Inc., Minneapolis, USA) ผลการวิเคราะห์ที่ได้ในรูป contour plot แสดงดังภาพ 4.4

ภาพ 4.4 ช่วงระดับของเกลือ โซเดียมคลอไรด์ เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ และไกลซีน

ที่เหมาะสม(พื้นที่สีเหลือง) ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงก์เฟอร์เตอร์ลัด
เกลือโซเดียมที่ให้คะแนนการยอมรับของผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวม กลืนรส
รสเค็ม รสชาติโดยรวม และเนื้อสัมผัสในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกมากกว่า 5.5
(จากการใช้วิธี 9-point hedonic scale)

จากการวิเคราะห์ช่วงที่เหมาะสมของส่วนผสมโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดพบว่า ช่วงของส่วนผสมที่เหมาะสมประกอบไปด้วย เกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 63.66 โพแทสเซียมคลอไรด์ร้อยละ 35.00 ถึง 55.90 และไกลซีนร้อยละ 0.00 ถึง 20.00 ซึ่งส่วนผสมทั้งสามชนิดรวมกันร้อยละ 100 คิดเป็นร้อยละ 1.35 ของส่วนผสมทั้งหมด

เมื่อได้ช่วงที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ใส่กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลดเกลือโซเดียม จึงทำการทดสอบความถูกต้องของสมการทำนายด้วยการเลือกจุดที่อยู่ในพื้นที่สีเหลืองในภาพ 4.4 ที่มีค่า desirability สูง มาทำการผลิตใส่กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลดเกลือโซเดียม และนำผลิตภัณฑ์ใส่กรอกที่ได้ไปทำการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภค เพื่อตรวจสอบค่าที่ได้จากการทำนายโดยจุดที่เลือกนำมาใช้ในการทดสอบมีสัดส่วนของเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 50.32 ของเกลือที่ใช้ในส่วนผสมกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ร้อยละ 41.24 ของเกลือที่ใช้ในส่วนผสม และไกลซีนร้อยละ 8.44 ของเกลือที่ใช้ในส่วนผสม ทำการผลิต 2 ชุด จำนวนนั้นนำค่าที่ได้จากการทดสอบจริง และค่าที่ได้จากการทำนายไปทดสอบความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นซึ่งแสดงดังตาราง 4.10

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ย*ทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์ใส่กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลดเกลือโซเดียม ได้จากการทำนายสมการรีเกรสชันและการทดสอบ**

คุณลักษณะ	ค่าจากการทำนาย	ค่าเฉลี่ยจาก การทดลอง*	ความคลาดเคลื่อน (ร้อยละ)
ความชอบโดยรวม	6.3	5.9	6.78
กลิ่นรส	6.0	5.8	3.45
รสเค็ม	5.9	5.6	5.36
รสชาติโดยรวม	6.1	5.9	3.39
เนื้อสัมผัส	6.7	6.4	4.69

*ค่าเฉลี่ยได้จากการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภคจำนวน 100 คน ด้วยวิธี 9-point hedonic scale

**สมการรีเกรสชันจากตาราง 4.9

จากตาราง 4.10 พบว่าร้อยละของความคลาดเคลื่อนของคุณลักษณะต่าง ๆ ระหว่างค่าที่ได้จากการทำนาย และค่าที่ได้จากการทดสอบมีค่าอยู่ที่ร้อยละ 3.39 ถึง 6.78 ซึ่ง Hu (1999) ได้เสนอแนะว่า ร้อยละความคลาดเคลื่อนของค่าที่ได้จากการทดสอบ และค่าที่ได้จากการทำนายนั้นควรจะมีค่าความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าร้อยละ 10 ดังนั้นสมการที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปจึงสามารถนำมาใช้เพื่อทำนายค่าระดับคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคในด้าน

ความชอบโดยรวม กลิ่นรส รสเค็ม รสชาติโดยรวม และเนื้อสัมผัสในผลิตภัณฑ์ ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลัดเกลือโซเดียมได้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงส่วนผสมของ เกลือโซเดียมคลอไรด์ เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ ไกลซีน ซึ่งคิดปริมาณรวมเป็นร้อยละ 1.35 ของส่วนผสมทั้งหมด และผลจากการหาช่วงของส่วนผสมที่เหมาะสมที่สุด (optimization) ในการพัฒนาไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลัดเกลือโซเดียมที่มีการยอมรับของผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวม กลิ่นรส รสเค็ม รสชาติโดยรวม และเนื้อสัมผัสในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกมากกว่า 5.5 คะแนนขึ้นไป ด้วยการทดสอบแบบ 9-point hedonic scale ได้ช่วงส่วนผสมของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลัดเกลือโซเดียมซึ่งแสดงดังตาราง 4.11

ตาราง 4.11 ช่วงส่วนผสมที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลัดเกลือโซเดียม

ส่วนผสม	ร้อยละ
เนื้อหัวไหล่หมูบด	48.13
มันแข็งหมูบด	24.02
น้ำแข็ง	24.02
เกลือโซเดียมคลอไรด์(NaCl)	(ร้อยละ 40.03 – 63.66)
เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์(KCl)	(ร้อยละ 35.00 – 55.90)
ไกลซีน(glycine)	(ร้อยละ 0.00 – 20.00)
โปรตีนถั่วเหลืองไอโซเลต (soy protein isolated)	0.95
กลิ่นควันผง (smoking powder)	0.28
โซเดียมอธิโทรเบท (sodium erythrobate)	0.28
โซเดียมไตรโพลีฟอสฟेट (sodium tri polyphosphates)	0.28
พริกไทยป่น	0.20
เมล็ดผักชีป่น	0.20
ลูกจันทน์ป่น	0.08
เครื่องเทศผสม**	0.20
โซเดียมไนเตรท (sodium nitrite)	0.01

* ส่วนผสมรวมร้อยละ 100 ของเกลือโซเดียมคลอไรด์ เกลือโพแทสเซียมคลอไรด์ และไกลซีน คิดเป็นร้อยละ 1.35 ของส่วนผสมทั้งหมด

**เครื่องเทศผสมประกอบด้วย พริกไทยป่นร้อยละ 23.25 พริกปาปริกาป่นร้อยละ 11.63 นาโจะเรมป่นร้อยละ 63 ไทน์ป่นร้อยละ 11.63 ลูกจันทน์ป่นร้อยละ 11.63 ดอกจันทน์ป่นร้อยละ 11.63 กานพลูป่นร้อยละ 11.63 เมล็ดผักชีป่นร้อยละ 6.97

4.4 การทดสอบผลิตภัณฑ์สุดท้าย ของไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ล็อดเกลือโซเดียมที่ทำการพัฒนาได้

จากการพัฒนาสูตรที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ล็อดเกลือโซเดียมได้ช่วงของส่วนผสมที่เหมาะสมดังตาราง 4.11 จึงทำการเปรียบเทียบคุณภาพผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ล็อดเกลือโซเดียมที่ทำการพัฒนาได้ในช่วงที่เหมาะสม 2 สูตร(Developed I และ Developed II)กับผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์สูตรเริ่มต้น (Initial หรือ Control:100%NaCl)

จากนั้นทำการผลิตไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ทั้ง 3 ผลิตภัณฑ์ 2 ชิ้น เพื่อนำผลิตภัณฑ์ที่ได้ไปทดสอบคุณภาพทางเคมีกายภาพ และ คุณภาพทางด้านประสาทสัมผัส ซึ่งผลการทดสอบคุณภาพแสดงดังตาราง 4.12 และ 4.13 ตามลำดับ

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ย*คุณภาพทางด้านเคมีกายภาพของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์

คุณลักษณะ	Control**	Developed I***	Developed II***
Hardness (N)	22.07±2.14	21.52±2.97	23.02±2.51
Adhesiveness (g.sec)	-1.82±0.77 b	-1.70±1.34 a	-3.35±1.91 c
Springiness	0.96±0.01	0.97±0.01	0.97±0.01
Cohesiveness	0.88±0.01	0.88±0.01	0.88±0.01
Gumminess	19.46±2.62	18.96±2.55	20.37±2.15
Chewiness	18.69±2.47	18.32±2.50	19.68±2.14
Firmness (N)	24.82±1.18 a	21.90±1.90 b	25.28±2.05 a
Moisture (%)	42.92±0.24 a	41.95±0.37 b	41.65±0.20 b
a_w	0.98±0.01	0.98±0.00	0.98±0.00
L*	58.14±0.67	58.47±0.34	48.99±0.48
a*	6.85±0.36	6.62±0.07	6.55±0.36
b*	10.56±0.67	10.42±0.48	10.72±0.13

*ค่าเฉลี่ยที่ได้มาจากการวัดค่าเนื้อสัมผัสของตัวอย่างด้วยเครื่อง Texture analyzer จำนวน 10 ชิ้น จากการวัดค่าสี และค่าอว托ร์แอคติวิตี้ จำนวน 3 ชิ้น

ตัว变量อ้างถูกที่แตกต่างกันในแผลวนวน จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

** ส่วนผสมดังตาราง 3.1

***Developed I ประกอบด้วย 50.32% NaCl 41.24%KCl และ 8.44% glycine

Developed II ประกอบด้วย 63.66% NaCl และ 36.34%KCl

ซึ่งส่วนผสมทั้งหมดครึ่อยละ 100 คิดเป็น ร้อยละ 1.35 ของส่วนผสมทั้งหมด โดยส่วนผสมอื่นคงที่ดังตาราง 3.1

ตาราง 4.13 ค่าเฉลี่ย*คุณภาพทางด้านประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์

คุณลักษณะ	Control**	Developed I***	Developed II***
ความชอบโดยรวม	5.9 ± 1.2	5.9 ± 1.1	6.0 ± 1.2
กลิ่นรส	5.8 ± 1.3	5.8 ± 1.3	5.9 ± 1.3
รสเค็ม	5.7 ± 1.3	5.6 ± 1.4	5.6 ± 1.4
รสชาติโดยรวม	6.0 ± 1.2	5.9 ± 1.3	6.1 ± 1.2
เนื้อสัมผัส	6.3 ± 1.3	6.4 ± 1.4	6.4 ± 1.2

*ค่าเฉลี่ยได้จากการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภคจำนวน 115 คน ด้วยวิธี 9-point hedonic scale

** ส่วนผสมดังตาราง 3.1

***Developed I ประกอบด้วย 50.32% NaCl 41.24%KCl และ 8.44% glycine

Developed II ประกอบด้วย 63.66% NaCl และ 36.34%KCl

ซึ่งส่วนผสมทั้งหมดร้อยละ 100 คิดเป็น ร้อยละ 1.35 ของส่วนผสมทั้งหมด โดยส่วนผสมอื่นคงที่ดังตาราง 3.1

จากตาราง 4.12 พบร้าไส้กรอกทั้ง 3 ผลิตภัณฑ์มีค่าความแข็งอยู่ระหว่าง 21.52 ถึง 23.02 นิวตัน(N) การยึดเกาะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.70 ถึง 3.35 (g.sec) การยึดหยุ่นมีค่าอยู่ระหว่าง 0.96 ถึง 0.97 การเข้ามาริดมีค่าอยู่ระหว่าง 0.88 ถึง 0.88 ความเหนียวลื่นมีค่าอยู่ระหว่าง 18.96 ถึง 20.37 ความเหนียวมีค่าอยู่ระหว่าง 18.32 ถึง 19.68 ค่าความแน่นเนื้อมีค่าระหว่าง 21.90 ถึง 25.28 นิวตัน ค่าสี L* มีค่าอยู่ระหว่าง 48.99 ถึง 58.47 ค่าสี a* มีค่าอยู่ระหว่าง 6.55 ถึง 6.85 ค่าสี b* มีค่าอยู่ระหว่าง 10.42 ถึง 10.72 และผลิตภัณฑ์มีค่า a_w อยู่ที่ 0.98

และจากการวิเคราะห์ความแตกต่างของคุณภาพทางด้านเคมีกายภาพของไส้กรอกทั้ง 3 ผลิตภัณฑ์พบว่า การยึดเกาะ ความแน่นเนื้อ และค่าความชื้นของ ผลิตภัณฑ์ทั้งสามมีค่าแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ส่วนคุณลักษณะทางเคมีกายภาพอื่น ๆ มีค่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\geq0.05$)

จากตาราง 4.13 ไส้กรอกทั้ง 3 ผลิตภัณฑ์มีการยอมรับของผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวมอยู่ในระดับ ชอบเล็กน้อย (5.9 – 6.0) ความชอบในด้านกลิ่นรสในระดับชอบเล็กน้อย (5.8 – 5.9) ความชอบในด้านรสเค็มในระดับชอบเล็กน้อย (5.6 – 5.7) ความชอบในด้านรสชาติโดยรวมในระดับชอบเล็กน้อย (5.9 – 6.1) และความชอบในด้านเนื้อสัมผัสในระดับชอบเล็กน้อย ถึงชอบปานกลาง (6.3 – 6.4) และจากการวิเคราะห์ความแตกต่างของคุณภาพทางด้านประสิทธิภาพ สัมผัสของไส้กรอกทั้ง 3 ผลิตภัณฑ์ พบร้าผลิตภัณฑ์ทั้งสามมีระดับคะแนนการยอมรับของ

ผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวม กลืนรส รสเค็ม รสชาติโดยรวม และเนื้อสัมผัส ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \geq 0.05$)

จากนั้นเมื่อทำการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภคในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลดเกลือโซเดียมที่ใช้ช่วงส่วนผสมที่เหมาะสมดังตาราง 4.11 จำนวน 2 สูตร (Developed I และ Developed II) กับผู้บริโภคกลุ่มเดียวกัน โดยก่อนการทดสอบตัวอย่างผู้บริโภคจะได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ทำการพัฒนาได้ตามภาพ 3.2 ซึ่งอธิบายถึงผลดีของผลิตภัณฑ์ลดเกลือโซเดียม จากนั้นจึงทำการเสนอตัวอย่างเพื่อทำการทดสอบ ผลการทดสอบตัวอย่างแสดงดังตาราง 4.14

ตาราง 4.14 ค่าเฉลี่ย*คะแนนความชอบของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลดเกลือโซเดียมที่ใช้ช่วงส่วนผสมที่เหมาะสมดังตาราง 4.11

คุณลักษณะ	Developed I**		Developed II**	
	ก่อนรับข้อมูล	หลังรับข้อมูล	ก่อนรับข้อมูล	หลังรับข้อมูล
ความชอบโดยรวม	5.9±1.1b	6.4±1.2a	6.0 ± 1.2	6.2±1.2
กลืนรส	5.8±1.3b	6.2±1.2a	5.9 ± 1.3	6.0±1.3
รสเค็ม	5.6±1.4b	6.0±1.4a	5.6 ± 1.4	5.9±1.5
รสชาติโดยรวม	5.9±1.3b	6.4±1.2a	6.1 ± 1.2	6.2±1.4
เนื้อสัมผัส	6.4±1.4	6.5±1.3	6.4 ± 1.2	6.5±1.4

*ค่าเฉลี่ยได้จากการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภคจำนวน 115 คน ด้วยวิธี 9-point hedonic scale

ตัวภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันในແຄນນານອນອອງແຕລະສູດ ຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນອຍ່າງມີນัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

** Developed I ประกอบด้วย 50.32% NaCl 41.24% KCl และ 8.44% glycine

Developed II ประกอบด้วย 63.66% NaCl และ 36.34% KCl

ซึ่งส่วนผสมทั้งหมดร้อยละ 100 คิดเป็น ร้อยละ 1.35 ของส่วนผสมทั้งหมด โดยส่วนผสมอื่นคงที่ดังตาราง 3.1

จากตาราง 4.14 พบร่วมผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลดเกลือโซเดียม Developed I มีค่าคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวม กลืนรส รสเค็ม และรสชาติโดยรวมของผลิตภัณฑ์ก่อนการรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติกับค่าคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคหลังจากการรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ ($p<0.05$) ส่วนการยอมรับของผู้บริโภคในด้านเนื้อสัมผัสไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\geq0.05$)

และพบว่าของผลิตภัณฑ์ที่ได้กรอกແ弗องค์เฟอร์เตอร์ที่ใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ Develop II มีค่าคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคในด้านความชอบโดยรวม กลิ่นรส รสเค็ม รสชาติโดยรวม และเนื้อสัมผัส ของผลิตภัณฑ์ก่อนการรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\geq0.05$) กับค่าคะแนนการยอมรับของผู้บริโภค หลังจากการรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของผลิตภัณฑ์

เนื่องจากผลิตภัณฑ์ที่ทำการพัฒนาได้ Developed II เป็นผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในช่วงที่เหมาะสม ซึ่งใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ในระดับที่สูงกว่าส่วนผสมของ Developed I ทำให้คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์มีลักษณะที่ไม่แตกต่างกันตัวอย่างความคุ้ม ซึ่งส่งผลทำให้ระดับคะแนนความชอบของผู้บริโภคไม่แตกต่างกันทั้งก่อนการรับข้อมูล และหลังการได้รับข้อมูล ส่วนผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในช่วงที่เหมาะสม Developed I เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ในระดับที่น้อยกว่าผลิตภัณฑ์ Developed II ซึ่งอาจทำให้คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ได้มีระดับคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคที่น้อย ซึ่งจะเห็นได้ว่าหากผู้บริโภคได้รับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ที่ทำการพัฒนาได้ ซึ่งกล่าวถึงผลิตภัณฑ์ที่ทำการพัฒนาได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำการลดเกลือโซเดียม ซึ่งสามารถลดความเสี่ยงที่เกิดจากการได้รับปริมาณโซเดียมเป็นจำนวนมากในแต่ละวันและส่งผลทำให้ค่าระดับคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นหากผู้บริโภคได้รับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ที่ทำการพัฒนาได้ ซึ่งกล่าวถึงผลิตภัณฑ์ที่ทำการพัฒนาได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำการลดเกลือโซเดียม ซึ่งสามารถลดความเสี่ยงที่เกิดจากการได้รับปริมาณโซเดียมเป็นจำนวนมากในแต่ละวันทำให้มีค่าคะแนนการยอมรับของผลิตภัณฑ์ไม่แตกต่างจากก่อนการรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และมีแนวโน้มที่จะทำให้คะแนนการยอมรับของผลิตภัณฑ์เพิ่มมากขึ้น

และการเลือกผลิตภัณฑ์ที่ได้กรอกແ弗องค์เฟอร์เตอร์ที่ใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ในช่วงส่วนผสมที่เหมาะสม 1 สูตร (Developed I) เพื่อทำการวิเคราะห์ปริมาณโซเดียมในผลิตภัณฑ์ด้วยวิธี Inductively coupled plasma (ICP) และคงผลดังตาราง 4.15

ตาราง 4.15 ปริมาณโซเดียมในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ซึ่งทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี

Inductively coupled plasma (ICP)

	Control*	Developed I**
ปริมาณโซเดียม (มิลลิกรัม/100 กรัมของตัวอย่าง)	619.50	376.35

* ส่วนผสมดังตาราง 3.1

**Developed I ประกอบด้วย 50.32% NaCl 41.24% KCl และ 8.44% glycine

ซึ่งส่วนผสมทั้งหมดครึ่อยละ 100 กิโลเป็น ร้อยละ 1.35 ของส่วนผสมทั้งหมด โดยส่วนผสมอื่นคงที่ดังตาราง 3.1

จากตาราง 4.15 พบว่าปริมาณโซเดียมในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลดเกลือโซเดียมที่ทำการพัฒนาได้มีปริมาณ 376.35 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมของตัวอย่าง และปริมาณโซเดียมในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ในสูตรต้นแบบมีปริมาณ 619.50 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัมของตัวอย่าง ดังนั้นผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ลดเกลือโซเดียมที่ทำการพัฒนาได้สามารถลดปริมาณโซเดียมลงได้ร้อยละ 39.24 จากสูตรเริ่มต้น โดยที่ลดการใช้เกลือโซเดียมคลอไรด์ลงจากสูตรเริ่มต้นร้อยละ 49.68 ของปริมาณเกลือที่ใช้ในส่วนผสม ซึ่งเป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 182 พ.ศ. 2541 ระบุว่าผลิตภัณฑ์ที่จะก่อร้ายได้ว่ามีการลดสารอาหารนั้น จะต้องสามารถทำการลดปริมาณสารอาหารนั้นๆ ได้อย่างน้อยร้อยละ 25 จากสูตรเดิม

จากการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านจุลินทรีย์ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์แสดงผล

ดังตาราง 4.16

ตาราง 4.16 คุณภาพทางด้านจุลินทรีย์ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์

	Control*	Developed I**
จุลินทรีย์ทั้งหมด (cfu/g)	9.5×10^2	10.5×10^2
ปีสต์ และ รา (cfu/g)	ไม่พบ	ไม่พบ
แบคทีเรียโคลิฟอร์ม (MPN/g)	< 3	< 3

* ส่วนผสมดังตาราง 3.1

**Developed I ประกอบด้วย 50.32% NaCl 41.24% KCl และ 8.44% glycine

ซึ่งส่วนผสมทั้งหมดครึ่อยละ 100 กิโลเป็น ร้อยละ 1.35 ของส่วนผสมทั้งหมด โดยส่วนผสมอื่นคงที่ดังตาราง 3.1

จากตาราง 4.16 พบร่วมกับผลิตภัณฑ์ไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์มีปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมด 9.5×10^2 ถึง 10.5×10^2 cfu/g มีปริมาณแบนค์ที่เรียกว่าโคลิฟอร์มน้อยกว่า 3 MPN/g และตรวจไม่พบปริมาณยีสต์และรา ซึ่งจากการวิเคราะห์คุณภาพทางด้านเชื้อจุลินทรีย์ดังกล่าวเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไส้กรอกแฟรงค์เฟอร์เตอร์ (มอก. 2299-2549) (กระทรวงสาธารณสุข, 2550)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved